

VERSLAG VAN HET SESSIEDEBAT VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER OP DONDERDAG 2018

Onderwerp: Aanpak van afval- naar grondstofinzameling (2018.0030093)

Voorzitter: dhr. A. Noomen

De leden: mw. D. Abbas, dhr. P.J. de Baat, mw. M.E. Ballieux-Hamel, mw. C.H.M. Berk, dhr. M.L. Beusenberg (vanaf 19.30 uur), dhr. T.M. Blom, dhr. E. Boscher, mw. K. Bouman, dhr. M.W. van Dijk, dhr. A.L.M. den Elzen, mw. M.P. van der Helm-Chandansingh, dhr. M. Jonkhout, dhr. W.J.J.M. Klijn, dhr. H.C.M. Koning, dhr. J.C. Koomen, dhr. R. Koster, dhr. H. Kuipers (vanaf 19.35 uur), mw. S. van de Meeberg, dhr. J.P. Meegdes (vanaf 19.30 uur), dhr. A. de Ruiter, dhr. A. Salhi, dhr. P.J.M. Schouten, mw. M.L. Sedee-Schuijtemaker, dhr. H.P. Spijker, mw. B.C. van Straten-van Diepenbeek, dhr. J.P.H. de Vries

Griffier: dhr. B. Smeulders

Portefeuillehouder: dhr. A. Elzakalai, dhr. J.C.W. Nederstigt, dhr. D.D. Reneman (vanaf 19.25 uur), mw. M. Steffens-van de Water

Insprekers: mw. Verzaal

De VOORZITTER: Goed, dames en heren, de wethouder is inmiddels gearriveerd dus wij kunnen van start met de aanpak van afval- naar grondstofinzameling. Het is een sessiedebat zoals u allen weet, dus u wordt verzocht uw eerste termijn hier bij het spreekgestoelte te vervullen en ik heb de heer Van Dijk van Forza! als eerste gezien. Die wil starten met aangeven wat zijn partij van dit stuk vindt. Mijnheer Van Dijk. Ik moet me even excuseren, door alle commotie en vertraging moet ik de heer Van Dijk toch even vragen om weer terug te keren want ik heb nog een inspreker. Dat is mevrouw Verzaal, namens de inwoners van Rijsenhout. Die wil ik dan nu naar voren vragen. Mevrouw Verzaal, u heeft vijf minuten de tijd om te vertellen waarin u de raad wilt meenemen. Blijft u daarna nog even staan, dan kan het zijn dat leden van de raad u nog wat vragen willen stellen. Gaat uw gang.

Mevrouw VERZAAL: Goedenavond, geachte voorzitter, leden van de raad, collegeleden en overige aanwezigen. De reden dat ik hier sta is niet uit persoonlijk belang, maar uit het belang van de toekomstige 43.000 huishoudens in de Haarlemmermeer die binnenkort te maken krijgen met een grote verandering inzake de afvalinzameling.

Wij, de bewoners van Rijsenhout-Zuid, zijn anderhalf jaar geleden begonnen met een proef waardoor we inmiddels gewend zijn afval te scheiden en op een andere wijze aan te bieden. Voor de 43.000 huishoudens die binnenkort te maken krijgen met deze afvalinzamellijn zal het een grote impact hebben.

In april zijn er met de bewoners afspraken gemaakt wat betreft de ophaalfrequentie. De rolemmers voor restafval van 40 en 60 liter worden om praktische redenen vervangen door 80 liter en zouden een keer per twee weken worden geleegd omdat een keer per drie weken voor zowel de bewoners als de Meerlanden een onpraktische frequentie is. Tot onze grote verbazing hoorden we afgelopen donderdag dat hieraan gesleuteld gaat worden. Zonder overleg, en nog belangrijker, zonder dat dit beproefd is. Als er wordt besloten om toch een keer in de vier weken restafval op te halen, hebben we 23% minder capaciteit in liters dan nu door ons beproefd is. Onze ervaring is dat de huidige capaciteit voor veel huishoudens net voldoende is. Volgens afspraak zou er niet naar het financiële aspect

gekeken worden, maar naar de wensen van de bewoners en dat blijkt nu toch anders te zijn. Dit kan toch niet zonder overleg met de werkgroep Rijsenhout worden beslist? De frequentie zal weer leiden tot zwerfafval, creatieve wijze van afval dumpen. Het gevaar bestaat dat restafval in andere containers zal verdwijnen waar nog wel ruimte is waardoor de kwaliteit van de opgehaalde grondstoffen achteruitgaat en dus minder op zal brengen. Zeker ook omdat het voor de bewoners van de Haarlemmermeer een grote overgang zal worden. Dit is niet volgens de afspraken en kan toch niet doorgevoerd worden zonder dat dit beproefd is?

Wat betreft de frequentie van het tuinafval is beproefd dat dit een keer per week in de zomermaanden en een keer per twee weken in de wintermaanden zou zijn. Zoals dit al jaren gaat, ook voor de proef. Ook hier mag en kan niet aan gesleuteld worden. Dit is niet volgens afspraak en nogmaals, het is niet beproefd. In de zomermaanden is een keer per week geen overbodige luxe, te meer omdat bij de proef de takkenrondes ook al zijn geschrapt. Het zelf wegbrengen naar de Meerlanden van tuinafval dat niet meer in de bak past, is praktisch onuitvoerbaar, denk aan los gras, en geeft bij 43.000 huishoudens ongewenste milieueffecten. Denk aan talloze autoritjes naar de Meerlanden.

De bewoner van Rijsenhout-Zuid zijn heel blij met de containers en de wijze van aanbieden. De straten zien er weer netjes uit, zonder zwerfafval, zonder opengescheurde zakken en zonder half leeggewaaide, stinkende tuinkorven waar de hoveniers dankbaar gebruik van maakten. Ik denk dat ik wel mag zeggen dat ik voor heel Rijsenhout spreek als ik zeg dat we dit zo willen houden, maar dan wel met de beproefde frequentie voor restafval en tuinafval. Door het aanpassen van de frequentie voor keukenafval en plastic is het aantal ophaalbewegingen sowieso al veel minder geworden en is er feitelijk al een compromis bereikt. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Verzaal. Is er iemand die een vraag wil stellen aan mevrouw Verzaal? Ik zie mevrouw Sedee van het CDA.

Mevrouw SEDEE: Mevrouw Verzaal, u heeft natuurlijk heel veel contact gehad met de gemeente met deze proef. Ik neem aan dat de gebiedsmanager betrokken is geweest bij deze proef en we hebben ook een afvalcoach en een afvalambassadeur. Heeft u toen u dit stuk las nog contact opgenomen met de gemeente om te vragen hoe dit nu eigenlijk zo erin gefietst is?

De VOORZITTER: Mevrouw Verzaal, graag via de voorzitter alstublieft.

Mevrouw VERZAAL: Sorry, nee, ik heb geen contact opgenomen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Anderen nog? Mijnheer Koster, VVD.

De heer KOSTER: Ik ben heel benieuwd wat volgens u het moment is, van het moment van start van de proef totdat u zegt: 'Nu is er acceptatie'. Wat is de tijd daartussen? Is dat een maand, drie maanden, negen maanden? U bent anderhalf jaar bezig geweest, maar u heeft ook een keer een wisseling gehad als het goed is?

Mevrouw VERZAAL: Ja, we hebben denk ik een klein jaar met plastic zakken gewerkt die we aan palen moesten hangen en met tuinkorven. Toen zijn we met alle bewoners in opstand gekomen omdat het gewoon geen haalbare kaart was. Overal lag zwerfvuil, overal lag troep en viezigheid en we hebben denk ik sinds januari/februari gewerkt met kleinere containers en volgens mij is 95% van Rijsenhout daar heel erg tevreden mee.

De VOORZITTER: Dank u wel. Anderen nog? Mevrouw Berk, GroenLinks.

Mevrouw BERK: Dank u voorzitter, afgelopen week toen de bewoners presenteerden wat zij zagen als resultaten van de proef van het participatietraject, is ook naar voren gekomen dat op een gegeven moment de hoge frequentie van ophalen zoals die in Rijsenhout was, ook heel belastend was voor het straatbeeld omdat er eigenlijk continu vrachtwagens, vuilniswagens, door de straten reden. Heeft u dat meegewogen en hoe ziet u dat in verhouding tot uw verzoek om toch wel weer op die frequentie te blijven?

De VOORZITTER: Mevrouw Verzaal.

Mevrouw VERZAAL: Ik had het alleen over de frequentie voor tuinafval en restafval. Voor het plastic en... Wat zei ik? Ik had me er niet op voorbereid dat ik hier allerlei vragen zou krijgen. Voor keukenafval en plastic is de frequentie al naar beneden gehaald. Waardoor er enkele dagen gewoon geen containers worden geleege en dus ook geen vrachtwagens in de straat rijden.

De VOORZITTER: Dank u wel, anderen nog? Ik zie niemand, maar er staat ook iemand voor mijn neus dus ik kan het niet goed zien. Nee, anderen niet, zie ik zo. Dank u voor uw bijdrage. Dan mag nu mijnheer Van Dijk zich naar het spreekgestoelte wenden. Gaat uw gang.

De heer VAN DIJK: Dank u wel voorzitter. In de ideale wereld is iedereen bezig met het scheiden van het afval om zoveel mogelijk afval weer her te gebruiken en is de circulaire economie een voldongen feit. In de ideale wereld zijn alle bewoners van Haarlemmermeer doordrongen van het nut en de noodzaak van het gescheiden aanbieden van afval. In de ideale wereld haalt Forza! straks op 21 november wel tien zetels. U snapt het al, de ideale wereld bestaat niet en zal ook nooit bestaan, die tien zetels halen we met gemak, maar het gescheiden aanbieden van afval, met als gevolg een drastische daling van het restafval, is een mooie droom, die op korte termijn onmogelijk te realiseren is.

Met ons hoeft u de discussie niet te voeren over de noodzaak om het restafval zoveel mogelijk te verkleinen. Maar wel over de mate waarin en het tempo waarin dit moet gebeuren. Het plan Aanpak van afval- naar grondstofinzameling staat boordevol goede bedoelingen, maar laten we eerlijk zijn, het invoeren van al deze plannen en de suggestie dat inwoners er financieel beter van zullen worden, is een belofte die u, maar ook straks het volgende college, niet waar kunt maken. Dit mag ook niet de inzet zijn. Bewoners zullen op den duur gefrustreerd raken en dat kan het draagvlak ondermijnen. We zullen een keuze moeten maken. Het gaat ons gewoon meer geld kosten als we de plannen van het college met de verbeteringen van de raad vanuit dit debat zullen gaan doorvoeren. De noodzaak van het verminderen van restafval mag van Forza! ook meer gaan kosten. Kosten die echter niet op inwoners afgewenteld mogen worden, er valt nog genoeg te bezuinigen. Ons motto is dan ook: eerst wat moet, dan pas wat kan.

Forza! wil meer maatwerk bij de invoering van het plan voor het verminderen van restafval. In wijken waar mensen gemiddeld een hoger inkomen hebben en mensen meer milieubewust zijn, is het invoeren van welk systeem dan ook niet zo heel ingewikkeld, maar in wijken waar mensen minder te besteden hebben, meer problemen hebben en zich minder bewust zijn van het milieuvraagstuk, vraagt dit toch echt een andere aanpak. Doet u dit niet, dan gaat u er helemaal niets mee winnen.

De fractie van Forza! is er voorstander van om voorlopig de container voor restafval in wijken met hoogbouw zo dicht mogelijk bij de flats te houden. Veel ouderen komen in de problemen als deze verder weg worden geplaatst en het risico dat andere containers vervuild worden met restafval is aanzienlijk hoger.

De VOORZITTER: Komt u tot een afronding?

De heer VAN DIJK: Ja, voorzitter, wat betreft Forza! buigt de nieuwe raad zich over dit plan waarbij de suggesties van deze raad worden meegenomen. Het is een vergaand plan waar we niet lichtzinnig een debatje van negentig minuten over moeten voeren, dit plan vraagt veel meer, ook van ons als raad. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel de heer Van Dijk.

De heer KOSTER: Ik heb een ordevraag, voorzitter.

De VOORZITTER: Mijnheer Koster, gaat uw gang.

De heer KOSTER: Aan het begin van de vergadering is gevraagd of we meer tijd hadden en nu hebben we de eerste termijn waar u terecht zegt: 'Wilt u gaan afronden', maar het zou kunnen zijn dat er partijen misschien in de eerste termijn al wat meer tijd nodig hebben. Ik zou daar graag gebruik van willen maken als dat wordt gehonoreerd want anders is er een grotere kans op een Poolse landdag dan wanneer we dat niet doen.

De VOORZITTER: Ik zou daar tegenin willen brengen: ik zag al wat hij nog had en ik dacht: dat gaat wel. En hij was al over de tijd hoor. Dus. Ik zal er ook soepel mee omgaan, maar het is natuurlijk wel zo, het is een sessiedebat en de bedoeling is in eerste termijn de standpunten met elkaar te delen en dat moet normaal gesproken binnen de daarvoor afgesproken spreektijd kunnen en ik denk dat de lengte of de verlenging van het debat met name in de tweede termijn zou moeten liggen. Maar ik zal, als u dat allemaal vindt, met enige soepelheid omgaan met de spreektijd in de eerste termijn. Mijnheer Van Dijk.

De heer VAN DIJK: Punt van orde voorzitter, ik maak even bezwaar tegen het begrip Poolse landdag. Ik vind niet dat je dat moet koppelen aan nationaliteit.

De VOORZITTER: Mijnheer Koster.

De heer KOSTER: Dan ga ik ervan uit dat Forza! een motie indient dat we dit uit de Dikke Van Dale gaan schrappen.

De VOORZITTER: Wij gaan door met waar het hier in de sessie over gaat en we gaan naar mevrouw Sedee, namens het CDA.

Mevrouw SEDEE: Voorzitter, dank u wel. Mijn fractie bedankt de inwoners van Rijsenhout, Linqunda, Nieuw-Vennep en Eiland 3 in Floriande, Hoofddorp die hebben meegedaan aan de inzamelingsproef. Het was niet altijd even makkelijk, dat hebben we kunnen opmaken uit de door hen gegeven toelichting van afgelopen week.

Laat ik om te beginnen zeggen dat er bij het CDA Haarlemmermeer geen enkele discussie bestaat over de noodzaak om afval te gebruiken als grondstof. Dat als grondtoon, als uitgangspunt. Het moet, punt uit, en hoe eerder, hoe beter.

Dan nu het voorstel. Daar hebben we wat vragen bij. De vraag waarom er geen nascheiding is in plaats van bronscheiding van plastic, wordt wel in het stuk genoemd, maar niet onderbouwd beantwoord, ook niet tijdens de informatieve sessie. We hoorden dat industriële partijen met grote belangen ten faveure van nascheiding onwaarheden verkondigen en onderzoeken manipuleren. Dat is toch een complottheorie en dat verwacht je toch niet zo maar te horen in een informatieve sessie?

Een circulaire economie moet volgens ons niet alleen een hoge kwantiteit van gescheiden afval opleveren maar ook een hogere kwaliteit. Het nascheiden van plastic zou volgens onderzoek een

hogere kwaliteit grondstoffen kunnen opleveren en naar ons idee moeten we onderbouwd een keuze kunnen maken tussen bronscheiding en nascheiding.

Dan de resultaten van de inzamelingspilots. Die zijn helaas niet duidelijk. Met name in Linqenda waar opbrengst van plastic afval is meegeteld van niet-deelnemers en gft-opbrengst als pure winst wordt gezien terwijl men voor de proef het gft niet eens kon scheiden. Appels en peren vergelijken, noem ik dat. In Rijsenhout is in de zomer – het is net al gezegd door mevrouw Verzaal – het wekelijks ophalen van tuinafval beproefd en voorgesteld wordt om het dan tweewekelijks te doen, dat is dus niet beproefd, maar kennelijk moeten we het dan wel straks allemaal doen. Voor het ophalen van restafval is in Rijsenhout tweewekelijks afgesproken, voorgesteld wordt om dat maandelijks op te halen. Als draagvlak zo belangrijk is, dragen gemaakte afspraken die niet worden nagekomen daar niet aan bij.

Variant 3, met liefst vier rolemmers bij de deur in wijken met laagbouw, kent passende dienstverlening voor grote gezinnen of woningen met beperkte ruimte om het huis. Maar welke criteria worden dan aangehouden? Is een gezin met drie kinderen groot? Dat vind ik namelijk wel. Of zijn dat er zes? Zegt u het maar, wie bepaalt dat dan en hoeveel woningen zijn dat eigenlijk? Hoeveel woningen zijn er zonder dat je buitenom kunt gaan? Bij hoeveel mensen moet je door de schuur om naar voren te gaan met je groene bak naar de voorkant? Maatwerk drijft de prijs omhoog, voorzitter, dus hoe reëel is dan de geraamde daling van de afvalbeheerskosten per huishouden? Additioneel beleid voor de recyclebare producten moet nog worden uitgewerkt en de kosten zijn ook nog niet duidelijk.

Dan de aanname dat de structurele nettokosten zullen dalen in 2020 ten opzichte van 2018, onder voorbehoud dat iedereen net zo enthousiast zal meewerken aan het scheiden van afval als degenen die aan de proef hebben meegedaan. Dat is nogal een voorbehoud want onderzoek en ervaring leren dat het gedrag van een intensief begeleide groep niet is te vergelijken met die van een algemene uitrol. Het is nog maar de vraag of de inzet van afvalcoaches en communicatieplannen de gedragsverandering voldoende teweeg zal brengen.

De focus op de kostenverlaging voor de inwoners en het voldoen aan de eisen die de rijksoverheid stelt ten aanzien van de hoeveelheid restafval in 2020 is begrijpelijk, maar dit raadsvoorstel aanpak van afval- naar grondstoffenplan, laat nog te veel vragen open.

We zijn van mening dat dit raadsvoorstel prematuur naar de raad is gestuurd; het bevat financiële onduidelijkheden en veel aannames ten aanzien van de uitvoerbaarheid en heeft wat ons betreft nog te veel het karakter van een concept. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Sedee, ik geef het woord aan mevrouw Van de Meeberg namens de HAP.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter, we hebben het vanavond over een onderwerp dat allesbehalve sexy is, en toch is het een onderwerp dat iedereen raakt. De verandering in het aanbieden van je vuilnis raakt mensen in hun dagelijks routine en daar moet je niet licht over denken, dat merkten we al toen we de presentaties kregen van de mensen die hebben meegedaan aan de proeven en ook aan de inspreker van zojuist.

Om maar meteen met de deur in huis te vallen: HAP is voorstander van optie 3. Meer service, mensen in flats worden meegenomen in de nieuwe situatie en lagere kosten voor alle inwoners van Haarlemmermeer. We hoeven denk ik niet in te gaan op nut en noodzaak, dat zei de vorige spreker, mevrouw Sedee ook al, dat is voldoende duidelijk wat HAP betreft.

Voor een groot deel van onze inwoners hoeft voor optie 3 niet veel te veranderen, in het geval van mensen die in laagbouw met rolemmers wonen, blijven twee rolemmers verplicht, optioneel vier voor mensen die niet ver willen lopen om hun afval te scheiden. Voor hoogbouw is er wat dit betreft het meest te bereiken met deze keuze; voor mensen die in een flat wonen, wordt het met deze optie een stuk makkelijker om afval te scheiden.

En dan de mensen die in de wijken wonen met ondergrondse containers zoals bijvoorbeeld Eiland 3 Floriande. Daar zou in principe ook weinig hoeven te veranderen, maar ik vond het stuk daar ook

onvoldoende duidelijk over. Misschien kan de wethouder daar iets over vertellen. Ook zijn in de proef op Eiland 3 twee nieuwe containers geplaatst, ondergronds, voor restafval. En we zien eigenlijk niet zo goed terug in het stuk hoe daar nu met de nieuwe situatie mee om wordt gegaan dus daar zijn we erg benieuwd naar.

HAP vindt het belangrijk dat de afvalcoach zo breed mogelijk wordt ingezet. Misschien moeten er wel meerdere coaches komen. Een van de dingen die we hebben gehoord na de proef is dat de afvalcoach een heel grote toegevoegde waarde heeft gehad. HAP vindt het belangrijk dat er flink wordt ingezet op communicatie want iedereen moet snappen wat er gaat gebeuren, waarom het gaat gebeuren en wat het concreet voor ze betekent.

Dan nog wat vragen en opmerkingen, voorzitter. We kregen een vraag van een inwoner die ik heel graag doorspeel. Er staat in het stuk dat er maatwerk wordt toegepast en dat is iets waar HAP heel erg tevreden over is, maar wat gebeurt er met de woningen die aan de dijk staan waar over het algemeen 60 km per uur wordt gereden? Daar zijn we benieuwd naar.

En dan, u verwacht het waarschijnlijk al, een vraag over privacy. Containers worden straks gechipt en gewogen. Die gegevens komen niet op naam, maar worden wel op adres uitgelezen en verwerkt. Kan de wethouder daar meer over vertellen?

En dan toch de vraag naar aanleiding van de inspreker van vanavond. Waarom is er een voorstel anders dan is beproefd in Rijsenhout? Ik heb nog onvoldoende duidelijk waarom daarvan is afgeweken. En als laatste wil ik u toch nog even meegeven dat we erg verheugd waren om eens enthousiaste reacties over participatie in Rijsenhout te horen. Die mag de wethouder in zijn zak steken. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van de Meeberg. Ik geef het woord aan de heer De Vries van de ChristenUnie-SGP.

De heer DE VRIES: Dank u wel voorzitter, ik denk dat iedereen ChristenUnie-SGP wel kent als een partij die groen is, misschien wel een van de groenste partijen van het land. Het zal u dan ook niet verbazen dat wij op zich heel erg te spreken zijn over de ambities en ook de noodzaak om van afval naar grondstof te gaan en de afvalberg te verkleinen.

Dat gezegd hebbende, kan ik daarna heel sterk aansluiten bij meerdere sprekers hiervoor, namelijk: draagvlak. Dat draagvlak blijkt heel erg moeilijk te krijgen te zijn. Dat is al gebleken in Rijsenhout waar je tijdens het proces moest gaan veranderen. Ook met Linqunda hoorden we nogal nare reacties van sommige mensen. In het stuk staat dat 90% van de mensen zich bewust is van het recyclen. Dan die 10% anderen nog. Dus het is heel belangrijk dat je mensen meekrijgt en ik denk dat daar de grootste opgave ligt.

Daarnaast hoor je, en als u de site 'Je bent Hoofddorper als' opent, kunt u heel veel reacties zien. Ik wist niet wat ik losmaakte met mijn kleine vraag, maar je ziet wel dat de meeste mensen heel erg opzien tegen die vier containers; waar laat ik ze? Laat de gemeente mijn tuin dan even herinrichten? Dat soort reacties. Waar ik me zelf een beetje over verbaasde was de verandering van gft in gfe en tuinafval apart. Ik kan met gemak mijn tuinafval kwijt en ik denk dat er zoveel betegelde tuintjes zijn dat die niet echt liggen te wachten op een tuinafvalbak. Misschien dat dat met drie makkelijk af kan. Dat waren mijn punten op dit moment.

Wat betreft draagvlak nog eventjes, ik denk dat we heel erg erop gespitst moeten zijn dat wijken heel erg verschillend kunnen zijn qua opzet en bijvoorbeeld de tuinen ook. Dus dat we in de participatie heel erg goed moeten kijken hoe we de mensen mee kunnen krijgen.

Tot zover en de rest komt wel in de tweede termijn, dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer De Vries. Dan is nu aan het woord de heer Spijker EEN Haarlemmermeer.

De heer SPIJKER: Voorzitter, afval scheiden is in deze tijd logisch en we denken en hopen dat velen dat ook doen, maar uw voorstel gaat wel heel erg ver om de duurzaamste gemeente te worden en tegen welke prijs? EEN Haarlemmermeer heeft bij dit raadsvoorstel toch wel enkele bedenkingen zoals – het is al door meer mensen genoemd – wie heeft er voldoende ruimte voor vier rolcontainers of rolemmers? Dat betekent ook een hogere frequentie van een afvaltruck door de wijk. Ook al rijdt die op biogas, toch is dit geen positieve bijdrage aan het milieu.

De VOORZITTER: U krijgt een interruptie van mevrouw Van de Meeberg

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Voorzitter, ik hoor nu al meerdere mensen zeggen: 'Wie heeft er ruimte voor vier rolcontainers?', maar als ik het goed heb begrepen, staat echt duidelijk in het stuk dat twee emmers verplicht zijn en optioneel vier emmers dus dat het niet voor iedereen een verplichting is dat er vier emmers in de tuin komen.

De VOORZITTER: Mijnheer Spijker.

De heer SPIJKER: Nou mevrouw Van de Meeberg, in het raadsvoorstel staat in het eerste punt 'vier rolcontainers'. Daar kunnen we lang over discussiëren, maar dat staat er toch echt in.

Ik ga verder. Hoe gaat men om met de restafvalrolemmer? Erg prettig, die lucht, als die in de zomer vier weken staat te ruiken. Je krijgt vliegen en vliegjes erbij en andere beesten. Ik denk dat niet veel mensen dan erg gemotiveerd zullen worden en dus hun vuil elders zullen gaan dumpen.

Dan bij variant 4 is het niet handig om het restafval naar een ondergrondse container te brengen, zeker als die op 100 meter afstand ligt. Wederom, met een vuilniszak ga je niet een eind over straat lopen. Niet iedereen zal daarvoor gemotiveerd zijn of kan dat doen.

Dan hebben we de laatste tijd een aantal inwoners gesproken over gescheiden afvalinzameling. Maar er heerst een groot misverstand en ik vraag u echt, haal dat misverstand weg bij de inwoners. Ik citeer: "De ondergrondse containers worden samen geleegd in dezelfde vrachtauto en straks toch verbrand." Dan kan ik het honderd keer aan ze uitleggen dat het allemaal keurig gescheiden is, maar dat idee bestaat en ik denk dat we daar heel hard aan moeten communiceren. En dan het vervolg: 'Waarom moeten wij dus gescheiden aanleveren?' Dus voorzitter, doe iets aan die goede voorlichting en communicatie en overtuig die bewoners dat gescheiden afval ook serieus als grondstof wordt behandeld.

Een belangrijk aspect. Wordt de bewoner duidelijk met dit nieuwe systeem beloond? Want mooie idealen, van 100 kilo restafval per huishouden minder, tegenover meerkosten voor ophalen? Werk eerst eens aan groene communicatie en bewustzijn van de bewoners voordat u met hen gaat praten over...

De VOORZITTER: U triggert weer mevrouw Van de Meeberg mijnheer Spijker.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Excuus voorzitter, maar ik begin echt ernstig te twijfelen of mijnheer Spijker en ik hetzelfde voorstel hebben gelezen want er zijn eenmalige kosten van om en nabij de € 2 miljoen, maar daarna gaan de structurele kosten met € 1,5 miljoen omlaag en de kosten van de inwoners gaan ook met € 13,00 of € 23,00 omlaag. Met € 23,00. Dus kunt u mij uitleggen waar u vandaan heeft dat de kosten omhooggaan?

De VOORZITTER: Gaat mijnheer Van Dijk ook op dit punt een interruptie doen? Gaat uw gang.

De heer VAN DIJK: Ja voorzitter, ik hoor net mevrouw Van de Meeberg zeggen dat er meer afvalcoaches moeten komen, die moeten toch ook betaald worden?

De VOORZITTER: Dit lijkt op een voorschotje op de tweede termijn, maar goed, geeft u even antwoord.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Ja, die moeten wel betaald, maar misschien kan de Meerlanden die betalen, die hebben hier toch ook zeker baat bij.

De VOORZITTER: Mijnheer Spijker, aan u weer het woord.

De heer SPIJKER: Dank u wel voorzitter. Volgens ons rijden die afvaltrucks nog frequenter door de straten want ze moeten al die containers ophalen en dat kost toch geld helaas en het is nog niet bewezen dat we een ultrabesparing zullen gaan leveren. Ik denk dat we mensen alleen maar kunnen motiveren als ze het in hun knip zien.

Afsluitend, EEN Haarlemmermeer staat zeker open voor gescheiden afvalinzameling maar wel op een duurzaam economische manier, ons idee blijft bij standaard een kleine restafvalrolemmer, zeg twee keer per maand ophalen en de gfe-rolemmers twee keer per maand en papier en glas breng je naar de brengparken. Dit was even mijn eerste sessie.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Spijker, de heer Koomen D66 is aan de beurt.

De heer KOOMEN: Ja, goedenavond. We zitten volop in een verandering. Er is sprake van een verschuiving in soorten afval, de manier van afval inzamelen gaat veranderen, moeten we ook veranderen. We gaan meer hergebruiken en afval bestaat eigenlijk niet meer, is de slogan. Afval bestaat niet meer, dat is nog wat verder weg in de toekomst, maar er is in ieder geval veel minder wat we echt weggooien en dat is ook noodzakelijk om meer te gaan hergebruiken.

Natuurlijk is dat wennen en net als het CDA deed, wil ik ook de proefkonijnen bedanken voor hun toch af en toe lastige periode. Want het is niet makkelijk om de eerste te zijn en dat geldt natuurlijk ook voor onze gemeente. We zitten in een omslag, en ja, dat is wennen, dat moeten we gewoon erkennen. Ik ben het ook helemaal eens met de ChristenUnie-SGP die ook zei: 'We moeten mensen meekrijgen'. Dat is ontzettend van belang in deze veranderopgave die we hebben.

D66 vindt het wel een goed plan. We moeten dit nu eenmaal wel doen en we moeten eraan beginnen en niet te veel angst hebben daarvoor. Nee, het is nog niet perfect maar laten we starten met gefaseerde invoering en verbeteren gaandeweg. Vroeger kieperden we alles in een bak en we dachten 'stort het maar ergens'. Inmiddels is dat 'verbrandt het maar ergens', maar dat kan niet meer. We moeten de stoffen die we kunnen hergebruiken, benutten.

En natuurlijk hebben we ook zorgen, bijvoorbeeld over wat er gebeurt met zwerfvuil, dat willen we juist minder, en niet meer. Gaan mensen afval dumpen? Gaan ze het in andere bakken stoppen? Bij de burens is nog ruimte bijvoorbeeld. Als dat in overleg gaat, doe dat dan vooral. En ook de discussie over drie of vier bakken en gft en tuin, en of dat niet in een bak kan, dat scheelt weer een bak, zullen we dadelijk vast horen.

Toch is het het voordeel waard. De kosten moeten we beheersbaar houden. Het is duidelijk geschetst en mevrouw Van de Meeberg zei al: 'Dit is in het voordeel van de inwoners, niet alleen voor de toekomst en het milieu en de duurzaamheid, maar ook in de portemonnee'. Op naar de circulaire samenleving. Dus wat ons betreft is het wel belangrijk – en dat is eigenlijk een bijpunt – dat we de inzamelpunten die we in onze gemeente hebben nog eens goed bezien. Zeker als we enorme uitbreidingen krijgen met woonwijken in het midden en zuiden, moeten die dan allemaal naar Rijsenhout of nog verder, Heemstede, of, en dat geldt zeker voor de dubbeldorpen, kunnen ze eindelijk aan de overkant terecht?

Samenvattend. Daarom zegt D66: laten we durven starten met de noodzakelijk omschakeling, laten we met elkaar vertrouwen hebben en bijsturen gaandeweg. Ja, dat is best spannend, maar ook gewoon keihard nodig.

De VOORZITTER: O, dat was een punt. Dank u wel mijnheer Koomen. Mevrouw Berk, GroenLinks.

Mevrouw BERK: Dank u wel voorzitter, het zal u niet verbazen, GroenLinks staat achter de circulaire economie. Er zijn veel stappen die we nog moeten nemen op weg om daar te komen en de eerste stap is meestal het moeilijkst. De stappen die we hier willen zetten zijn eigenlijk uitgeprobeerd met onze inwoners. En ik wil duidelijk maken dat voor ons de uitkomst van die proeven en de inbreng van onze inwoners eigenlijk leidend is voor de criteria waarlangs we dit voorstel leggen want zoals veel andere partijen al gezegd hebben, het kan alleen succesvol zijn als inwoners erachter staan en actief mee willen werken aan de scheiding van de grondstoffen, want afval hebben we zo meteen niet meer. En het is heel belangrijk wat ze gezegd hebben. Zij hebben gezegd: 'Een net en opgeruimd straatbeeld, passend bij onze wijken, is belangrijk. Een goede service is belangrijk en dit alles weegt voor ons zwaarder dan kostenverlaging'. Ik hoorde partijen zeggen: 'Ja, maar ze zijn alleen gemotiveerd als ze het in hun portemonnee merken, we moeten de kosten in de hand houden'. We zijn dit proces begonnen, en dat is duidelijk ook nog vorige week in de informatiebijeenkomst gezegd, en dit proces ging niet om kostenvermindering. Dus vind ik ook niet dat we dit als belangrijkste criterium mogen hebben. Onze inwoners zeggen het zelf, ze vinden de andere dingen belangrijker dan het gelijk in hun portemonnee merken.

Niettemin hebben bijna alle voorstellen voordelen. GroenLinks twijfelt tussen variant 3 en variant 4. We vinden variant 3 niet genoeg recht doen aan de inbreng die onze inwoners gegeven hebben. Dat hebben we ook al gehoord van de insprekerster. Maar vooral vinden we het niet genoeg recht doen aan de verschillen tussen de wijken. We hebben hoogbouw en we hebben laagbouw, ja, maar we hebben ook plattelandsdorpen en we hebben stedelijke wijken. Mijnheer De Vries zegt: 'Wat moet ik met zo'n tuinemmer?', ik zou met mijn tuin van 60 meter wel vier tuinemmers kunnen vullen. Die verschillen in onze gemeente, en dan heb ik het nog niet eens over onze dorpen in Haarlemmerliede en Spaarnwoude erbij, die differentiatie mis ik in dit voorstel. We laten ons er als gemeente altijd op voorstaan dat we zo wijkgericht werken en dat we zo goed zijn in het differentiëren in die verschillende milieus. Ik vind dat in dit voorstel niet terug.

GroenLinks zou het liefst ergens midden tussen 3 en 4 komen te zitten. 4 levert wat betreft duurzaamheid het meest op en doet het meest recht aan onze inwoners maar geeft uiteindelijk misschien niet financieel het beste resultaat. We zien als GroenLinks ook echt voordelen in 3 maar dat is voor ons iets te kort door de bocht. Samengevat, ga hiermee aan de gang, zoek een midden tussen 3 en 4 dat recht doet aan de inbreng van onze inwoners en zorg voor meer variatie, afhankelijk van het wijktype en het straatbeeld dat onze wijken hebben. En ga alsjeblieft heel veel doen aan de afvalcoaches, het begeleiden van de wijken want dat maakt dat mensen gemotiveerd raken.

De VOORZITTER: Mijnheer Van Dijk wil u iets vragen, mevrouw Berk. Gaat uw gang.

De heer VAN DIJK: Dank u wel voorzitter, ik snap dat bij de ledenvergadering van GroenLinks iedereen heel bewust is van de afvalscheiding, maar er zijn ook wijken en buurten in onze gemeente waar het allemaal niet zo soepel loopt. Hoe gaat u mensen in Linqunda en Graan voor Visch nu overtuigen om bijvoorbeeld te kiezen voor variant 4? Dat is echt niet zo eenvoudig.

De VOORZITTER: Mevrouw Berk.

Mevrouw BERK: Volgens mij gaat 4 juist in op de bezwaren die zowel de mensen uit Floriande als Linqunda tijdens de informatieavond vorige week donderdag namens hun Participatiecommissie hebben genoemd. Dus variant 4 gaat juist meer in op de bezwaren die de mensen van Linqunda zelf hadden dus ik snap uw punt niet. En nee, ze zijn niet allemaal GroenLinks, maar ik hoorde dat de ChristenUnie-SGP ook al heel groen is en ik denk dat onafhankelijk van partijpolitiek, inmiddels

iedereen er wel van overtuigd is dat we zuinig moeten zijn op onze grondstoffen en op deze manier niet verder kunnen. Dat staat los van elke politieke kleur, denk ik.

Ik wilde alleen nog even twee puntjes noemen die hier misschien niet helemaal mee te maken hebben. Ik vind het fantastisch dat de Meerlanden een dergelijk stappenplan meteen gebruikt om meer arbeidsparticipatie te krijgen. En als inderdaad door het splitsen van ons tuin en keukenafval de kwaliteit nog beter wordt en we nog meer gas gaan produceren, hoop ik dat Haarlemmermeer daarvoor ook vooruit gaat lopen op het van het aardgas afkomen van onze gemeente. Er staat nu 1800 huishoudens, het zou mooi zijn als we hele wijken op ons eigen groene gas konden verwarmen en daar geen aardgas uit Groningen meer voor nodig hadden. Daar wilde ik het bij laten, maar ik krijg nog een interruptie, geloof ik.

De VOORZITTER: Ja, gaat uw gang mijnheer Van Dijk.

De heer VAN DIJK: Voorzitter, nu breekt mijn klomp, we hebben het hier over afvalstoffen en grondstoffeninzameling en nu heeft u het over van gas los. Prima dat u die ambitie heeft, maar wie moet dat allemaal betalen?

De VOORZITTER: Mevrouw Berk, daar heeft u ongetwijfeld een oplossing voor.

Mevrouw BERK: Ja, hoe zal ik het eens zeggen. Mijnheer Van Dijk, ik denk dat dit nu juist de essentie van het afvalplan is, deze transitie naar grondstoffen, dat we ons eigen keuken- en tuinafval dus omzetten in een waardevolle grondstof, namelijk natuurlijk groen gas, waar we vervolgens misschien niet alleen onze vuilniswagens op kunnen laten rijden, maar misschien ook in de buurt huizen en wijken op kunnen verwarmen. Dat was mijn idee en volgens mij is dat juist de essentie onder andere van dit plan.

De VOORZITTER: U bent nog niet helemaal tevreden, mijnheer Van Dijk?

De heer VAN DIJK: Nee voorzitter, want voordat je dat moois kunt gaan doen, moet er in de huizen ook nog het een en ander gebeuren, kosten: € 30.000,00, € 25.000,00. Niet iedereen kan dat betalen. Bij uw partij waarschijnlijk wel maar heel veel mensen niet en wie gaat dan die verbouwingen betalen?

De VOORZITTER: Mevrouw Berk.

Mevrouw BERK: Mijnheer Van Dijk, als u zich ooit erin verdiept heeft wat voor een normaal huis een warmtepomp en dergelijke gaat kosten, denk ik dat een overstap op natuurlijk gas of straks misschien zelfs waterstof een goedkopere oplossing is met gebruik van ons gasnet. Misschien moet u even naar de technische mogelijkheden kijken en niet in onmogelijkheden denken. Hier laat ik het bij.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Berk. Mijnheer Den Elzen, PvdA, aan u het woord.

De heer DEN ELZEN: Dank u wel voorzitter, voor het woord. Wat een majeure operatie, zou ik bijna zeggen, van afval naar grondstof. En wat is er al een hoop in geparticipeerd. Echt hulde aan de bewonersgroepen in Linqenda, Floriande en Rijsenhout. Maar die laten wellicht ook zien waar als we die hele transitie gaan doen, het probleem eigenlijk ligt, en dan hebben we het over het gedrag, het gevoel. We gaan namelijk een hele gedragsverandering hiermee bewerkstelligen en dat heeft een grote impact en dat is wellicht ook de uitdaging waar dit plan voor staat.

Als ik goed geluisterd heb naar de bewoners vorige week tijdens de informatieve sessie, hoorde ik ook het gevoel dat zij hadden over hoe het allemaal liep en wat de opbrengsten zouden zijn. Je zag daarnaast de cijfers van wat het opgebracht had en daar zat heel veel tussen, dus er was in principe

een slecht gevoel, terwijl de opbrengst nu juist zo goed was. Dat was echt een heel positief element. En dan heb je het nog over het gedrag, want we zijn bezig dit gedrag te veranderen door op een andere manier in te gaan zamelen en volgens mij ligt daar ook de sleutel. De sleutel van heel goed communiceren, heel goed begeleiden. Ik heb een aantal keer de term afvalcoach gehoord. We zijn hier bezig in het VANG-programma, maar ik wil hier de term grondstoffencoach introduceren. Ik heb hem nog van niemand gehoord, maar volgens mij is dat waar we naartoe moeten gaan.

En als we dan kijken naar hoe we dat verder vorm moeten geven, en ook kijken naar wat we vorige week terugkregen en naar de kosten en dergelijke, dan horen we terug – en ik heb het net mevrouw Van de Meeberg ook horen zeggen – dat het eigenlijk niet eens gaat om wat besparen we erop, wat hebben we minder aan grondstoffenheffing of... Maar het gaat meer om het gemak en wat levert dat straatbeeld strakjes op? We wonen er wel. En wat heeft dat allemaal voor invloed op ons leven? Daarom geef ik ook aan dat communicatie en die grondstoffencoach heel erg belangrijk is.

Als we dan kijken naar keuzes die gemaakt worden of keuzes die voorliggen, 3 of 4. Ik heb meerdere partijen horen twijfelen; hoe moet je daarin gaan zitten? Dan zou ik haast de 3-plusvariant willen benoemen en dat is gewoon 3, maar verfijnen waar nodig. En als ik dan op pagina 11 lees dat we over een jaar verder gaan implementeren, zou ik haast zeggen, laten we eerst na dat jaar die evaluatie goed doen en kijken waar het wringt en dan desnoods nog meer verfijnen daar waar het nodig is. Dat is zoals wij er op dit moment over denken.

Ik heb nog een aantal leuke punten, maar die gaan we zo meteen in het vrije debat nog wel met elkaar bespreken. Ik geef al wel vast een voorsorteer mee, op dit moment liggen er natuurlijk heel veel nieuwe wijken op de tekentafel, laten we daar alvast de nieuwe systematiek gaan invoeren. Dank u wel voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Den Elzen. Mevrouw Van der Helm, CDVP.

Mevrouw VAN DER HELM: Ja voorzitter, het raadsvoorstel van Aanpak van afval- naar grondstofinzameling is een voorstel met ingrijpende beleidsmaatregelen met betrekking tot het inzamelen van huishoudelijke grondstoffen, nu nog afval genoemd. Een zeer ambitieus plan. Moeten we dat nu besluiten aan het eind van deze raadsperiode? Aan de andere kant is er haast geboden als we voor 2020 van het landelijk programma VANG, Van Afval Naar Grondstof, het huishoudelijk afval moeten terugbrengen naar 100 kilo per inwoner per jaar en zelfs, in 2025, naar 30 kilo. Daarvoor moeten negen grondstoffenstromen worden gerecycled. Kortom, moeten we als de andere overheden achterblijven? Waarom zouden we dat als gemeente niet doen? Onze grondstoffen beter benutten. Andere sprekers voor mij hebben daar ook op gewezen. Dat houdt in dat we onze inwoners moeten opvoeden om minder afval te produceren. De CDVP twijfelt daarom tussen variant 2 en 3. Maar laten we rustig beginnen en de nieuwe raad dit verder laten uitwerken. De winst die we daarmee maken, is dat we een schoner milieu produceren of afleveren en ook nog de bijvangst, een sociale arbeidsparticipatie, dat wordt nu gesuggereerd, van 20%. Dat moeten we nog afwachten.

Dan participatie. Dat blijft toch wel in alle dossiers een dingetje. Het participatietraject in Rijsenhout is slordig afgeraffeld. We hebben net de spreker mevrouw Verzaal hierover horen spreken en ik wil van de wethouder een toelichting waarom u van deze pilot, met inwoners die we erbij betrekken, afwijkt. Dat wil ik afwachten en ik wil graag met mijn collega's in debat zo meteen om het te hebben over of we restafval nu ambitieus moeten inzetten door voor een andere variant te kiezen of dat we het overlaten aan de nieuwe raad.

De VOORZITTER: Dat was de punt, mevrouw Van der Helm, dan wil mevrouw Berk u op een deel van uw betoog bevragen. Gaat uw gang.

Mevrouw BERK: Oké, ik wil even terugkomen op wat u zei, dat de participatie in Rijsenhout is afgeraffeld. Dat is absoluut niet het gevoel dat bij de participanten in Rijsenhout leeft. Het probleem

dat Rijsenhout nu heeft, is dat ze de participatie goed hebben afgerond, de proef is geweest, en in het voorstel dat nu voorligt, is alleen een wijziging in de ophaalfrequentie. Daar zijn ze het niet mee eens, ze zijn het dus niet eens met de vertaling naar het beleidsstuk. Maar ik vind het heel jammer als er nu wordt gesuggereerd door u dat de participatie in Rijsenhout is afgeraffeld, dat is helemaal niet het beeld dat wij van de afgelopen week, waar deze mensen hun verhaal hebben gedaan hebben, meegekregen. Dat vind ik heel jammer.

De VOORZITTER: Mevrouw Van der Helm, licht u even toe waar u uw mening op baseert?

Mevrouw VAN DER HELM: Ik ga herhalen wat ik gezegd heb en mevrouw Berk mag horen wat ze wil horen in mijn woorden. Ik heb gezegd dat het afgeraffeld is omdat de inspreker heeft aangegeven dat in de afronding van de pilot inderdaad de wijziging heeft plaatsgevonden en ik leg die vraag nu aan de wethouder voor. En dat noem ik afraffelen vanuit dit huis.

De VOORZITTER: U was klaar met uw bijdrage ook? Dank u wel mevrouw Van der Helm. Dan de heer Koster, VVD.

De heer KOSTER: Voorzitter, van nature heeft de mens een hekel aan afval, maar omdat we nu eenmaal moeten overleven op deze planeet en melk of bier nog steeds niet uit de kraan komen lopen, ontkomen we er niet aan om verpakkingsmateriaal te gebruiken dat nodig is om producten bij de consument te brengen. En we zijn allemaal consument dus creëren we ook allemaal afval. Het is daarom ook een onderwerp dat iedereen bezighoudt en aangaat en zeker als de gemeente de inzameling van het afval wil veranderen.

De afgelopen drie jaar heeft dit geleid tot drie proefgebieden waarvan we vorige week een presentatie hebben gekregen en dat leidt tot dit voorstel. En omdat de uitslag van twee van de drie proefgebieden nog niet de gewenste oplossingsrichting biedt, praten we vandaag uitsluitend over een voorstel van 42.200 huishoudens vallend onder de zogenaamde noemer laagbouwoningen en ik verwijs naar de oplegnotitie.

De VVD heeft dit proces en de uitkomsten die naar dit voorstel hebben geleid met interesse gevolgd. Het behelst een verandering van het huidige systeem door het weghalen van een op een centrale plek van het weg te brengen plastic, een aparte bak voor textiel op een wat grotere straalafstand en vier bakken voor de verschillende afvalstromen die de inwoners in hun voor- of achtertuin moeten plaatsen. Alles met het doel de stroom restafval te verminderen. Deze wordt immers verbrand en dat is verhoudingsgewijs het duurst en bovendien onomkeerbaar. Kortom, het doel is duidelijk en dat kan en mag voor niemand een verrassing zijn.

De inbreng van de VVD van vanavond richt zich op de volgende aspecten. We hebben een aantal vragen over groenten, fruit en etensresten, financiering van het project en de Blipvertzuilen. Hoe kijkt de VVD tegen het voorstel aan? Welke negatieve gevolgen heeft dit en welke keuze wil de VVD dan maken?

Eerst de vragen. Is het de bedoeling dat we met het ophalen van groente-, fruit- en etensrestenafval door de Meerlanden zelf de biovergisting verder gaan uitbreiden zoals die nu plaatsvindt in een nog te bouwen grotere biovergister? We vragen dit omdat de Meerlanden vorige week in Rijsenhout een informatieavond heeft georganiseerd met dit als onderwerp. Dus we willen graag weten of er een koppeling is tussen dit voorstel en wat de Meerlanden beoogt.

Een tweede vraag heeft de VVD over de financiering van het voorstel want er staat dat er een risico is dat de Meerlanden wellicht niet de middelen heeft om de wijzigingen van het voorstel zelf te kunnen financieren. Een oplossing staat er niet bij. Gaat de gemeente hier dan een rol in spelen? Want het zou raar zijn als we hierover besluiten en de Meerlanden het niet kan uitvoeren. Daarover moeten we zekerheid hebben want een voorstel zonder financiële dekking is geen goed voorstel.

Met dit voorstel verdwijnen ook de speciale Blipvertwegwerpzulen en u zult zeggen 'wat zijn dat?' Dat zijn die kleine brengparkjes waar je lampjes, brillen, cd's, fotorolletjes en mobiele telefoontjes kunt wegbrengen. Maar voorzitter, was het laagdrempelig kunnen wegbrengen van je afval niet een van de redenen om deze zuilen te plaatsen? We zien alleen dat je batterijen op veel plekken kunt wegbrengen maar de andere stromen komen we niet tegen, bovendien vergroot dit de kans dat deze middelen weer in de afvalstromen terechtkomen van het reguliere restafval. Dat lijkt ons geen gewenste situatie.

Dan: hoe kijken we tegen het voorstel aan? De uitkomst van dit voorstel is gebaseerd op de proef in Rijsenhout en leidt tot veranderingen die we in de inleiding al genoemd hebben. Om nu een gevoel te krijgen hoe onze inwoners tegen dit voorstel aankijken, ben ik afgelopen week mijn wijk eens ingelopen en ik heb een aantal inwoners gevraagd: 'Hoe kijken jullie er nu tegenaan?' Ik heb ze aan de ene kant uitgelegd wat het doel is en aan de andere kant wat het met zich meebrengt. Superpositief is dat alle personen zich realiseren dat het anders kan en anders moet. De bereidwilligheid om andere systemen te omarmen is echt aanwezig. Met andere woorden, daar zal het niet aan liggen, dat onderstreept het gevoel dat we op de goede weg zijn. Maar als we inzoomen op de onderdelen van de verandering komen de verschillen aan het licht. Gewoon in willekeurige volgorde: 'Ik vind vier bakken in mijn tuin echt te veel, maar ik heb er geen moeite mee het plastic nog steeds centraal weg te brengen', 'Ik zie het nut van splitsing van gft-afval in twee aparte bakken niet echt, maar dat komt waarschijnlijk omdat ik weinig tuinafval heb. Waarom kan ik dat kleine beetje niet gewoon bij elkaar laten?', 'Heerlijk om een aparte bak voor plastic te hebben want ik loop nu drie keer per week naar een centrale plek', 'Een restafvalbak van 80 liter die maar eens in de vier weken geleegd wordt, zeg je? Heb je een moment? Ik moet even de luier van een van mijn kinderen verschonen, ik denk dat ik nu al 80 liter per week heb. Waar laat ik dan de rest en geeft de gemeente daar dan geurvreters bij?' Voorzitter. Omwille van de tijd laat ik het hierbij maar het zijn zomaar een paar voorbeelden van een paar gesprekken. Tussen de regels door hoor je dan toch wel weerstand. 'Dring het niet op want ik moet er een goed gevoel bij hebben, als ik er niet in geloof, waarom zou ik het dan doen?' Dat is wat je als centrale vraag meekrijgt.

Dan, voor ik doorga naar ons voorstel, de minder plezierige elementen in dit voorstel. Dat zijn er twee. Met dit voorstel neemt het aantal vrachtwagenbewegingen met 50% toe, van zes naar negen per maand. Ook al rijdt de Meerlanden op biogas van eigen kweek, dan nog produceren we CO₂ en dat staat haaks op een van de doelstellingen van het Klimaatakkoord van Parijs. Het hoort bij de keus die we moeten maken, maar wat de VVD betreft had het college dit gewoon kunnen vermelden.

Met dit voorstel hopen we dat de hoeveelheid restafval die we verbranden, daalt. En dat scheelt in onze portemonnee. Het betekent wel dat de afvalverwerkers die nu hun afvalcentrales laten draaien om van afval elektriciteit te maken, het te verbranden afval van elders moeten halen en daarmee compenseert het een het ander. Dat is geen reden om niet serieus over het voorstel te praten, maar eigenlijk moeten deze voorstellen leiden tot vermindering van het verbrande afval in zijn totaliteit.

Alles wegend, wil de VVD met de raad in debat gaan om het voorstel minder rigide te maken dan het nu is. Immers, Rijsenhout is niet Graan voor Visch of Overbos of Zwanenburg of Abbenes of Halfweg, iedere kern of dorp heeft zijn eigen specifieke samenstelling en dat vraagt om maatwerk per wijk of per kern. En daarom stelt de VVD het college voor om de invoering per wijk of kern met de inwoners af te stemmen. Hierbij blijft de centrale plek voor het inzamelen van plastic gehandhaafd, en krijgen de inwoners een keuze of ze een eigen plastic bak willen, of kiezen voor wegbrengen via het brengparkje. Daarnaast vindt de VVD het een goed idee om de inwoners te laten kiezen voor een restafvalbak van 80, 120 of 240 liter, eenvoudigweg omdat de omvang van het restafval per gezinssituatie verschilt. En ja, omdat wij hier niet moeten bepalen wat goed is voor onze inwoners. Daar hoort bij dat de frequentie van het ophalen van het restafval tweewekelijks blijft, zoals dat nu ook het geval is. Tot slot vragen we ons af in hoeverre gft gesplitst moet worden, zeker daar waar de hoeveelheden tuinafval zeer minimaal zijn. Dit alles brengt ongetwijfeld extra kosten met zich mee, en dus verdwijnt het financiële voordeel met de invoering van de extra voorstellen die wij doen, maar

misschien moeten we het eerst goed regelen en meer keuzes geven aan de inwoners zoals zojuist voorgesteld. Als dat is ingevoerd, maken we de weg vrij om in de toekomst door middel van tariefdifferentiatie de inwoners verder te laten zien dat een andere vorm van inzamelen ook financieel gezien loont...

De VOORZITTER: Mijnheer Koster, ik moet u nu toch echt interrumperen hoor, want u maakt nu een bijdrage die twee keer zo lang is als de toegemeten tijd. Ik begrijp uw ordevoorstel, maar...

De heer KOSTER: Dat is de reden waarom de VVD het ordevoorstel heeft gedaan. En het onderwerp is te belangrijk om af te raffelen.

De VOORZITTER: Ik wil dat u nu afrondt.

De heer KOSTER: Mag ik dan nog een laatste zin zeggen?

De VOORZITTER: U mag de laatste zin zeggen.

De heer KOSTER: Los van de oplossingen en de hoeveelheid bakken in de tuin, stelt de VVD voor dat de inwoners een keer per jaar de keuze krijgen om verandering in aantal en omvang van de bakken door te voeren en bovendien stellen we voor dat de bakken allemaal duidelijke stickers hebben waarop staat aangegeven wat er in welke bak hoort. Immers, het succes van de regeling staat of valt met de kwaliteit van de aangeboden afvalstroom. Ik dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Koster. Mijnheer Beusenberg Sociaal Rechts Haarlemmermeer.

De heer BEUSENBERG: Voorzitter, ik sluit me volledig aan bij de woorden van de heer Koster. Het enige dat ik daar nog aan toe wil voegen als Sociaal Rechts, is dat wij van SRH ook bereid zijn om daar eventueel nog aan bij te betalen ook. We vinden het wel heel belangrijk dat onze jeugd niet opgescheept wordt met een verziekt milieu, maar met een schoon milieu en dat geldt natuurlijk ook voor windmolens en zonnepanelen en... de ChristenUnie-SGP.

De VOORZITTER: Mijnheer Beusenberg, u krijgt een interruptie van de heer De Vries.

De heer DE VRIES: Goed mijnheer Beusenberg, nu zegt u dat de SRH wil meebetalen aan de meerkosten?

De heer BEUSENBERG: Als dat zou moeten zullen we dat in de groep gooien, mijnheer De Vries. Maar in ieder geval, even voor onze kiezers – even naar de kiezers toe want we zitten in een verkiezingstijd – als je op SRH stemt, stem je ook ervoor – en daar is GroenLinks heel erg blij mee – dat we bereid zijn om eventueel extra kosten te betalen voor een schoon milieu voor onze kindjes en kleinkindjes en de rest die erachteraan komt. Dus duidelijker kunnen we niet zijn. Binnen de tijd? Ja hè?

De VOORZITTER: Ruim, mijnheer Beusenberg. Dank u wel. Mijnheer De Ruiter, mag ik u nog uitnodigen?

De heer DE RUITER: Voorzitter, dank u wel. Ik ga het niet zo lang maken als sommige van de vorige sprekers. Volgens mij ben ik de laatste spreker in deze ronde en dat betekent dat er al veel gras voor

mijn voeten is weggemaaid. Je vraagt je in dit kader dan ook af: waar gaat dit naartoe? Misschien wordt er gas van gemaakt.

Ik ben het met veel sprekers eens en dat is op zich een redelijk unicum. Met de woorden van de spreker van GroenLinks, misschien niet zo verbazingwekkend, ben ik het niet zo eens. In plaats van een doelstelling te maken, als ik mij verstouten mag, om nu al te gaan bepalen dat we bijvoorbeeld gas gaan maken van het restafval, zou ik eerder willen inzetten – en dat mis ik ook in het stuk – op een beleid van 'voorkomen is beter dan genezen'. Hoe kan de gemeente bijdragen aan het überhaupt verkleinen van de afvalstroom, bijvoorbeeld door het verminderen van het aantal verpakkingen, het verminderen van het aantal disposables, et cetera? Als je geen afval hebt, hoeft je er ook geen gas van te maken dus misschien dat de portefeuillehouder er nog iets van kan zeggen of er initiatieven zijn op dat gebied, of dat die er nog komen.

Dan, met het risico dat ik me de toorn van de woordvoerder van de HAP op de hals haal, heb ik ook echt gelezen dat het over vier rolcontainers gaat en ik vraag me af of dit dan te koppelen valt aan het parkeerbeleid van deze gemeente en dat bewoners of inwoners wellicht een parkeertaks kunnen gaan heffen voor al die rolcontainers die ze straks in hun tuin mogen hebben. Daar wil ik het voor dit moment bij laten. Dank u.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer De Ruiter en u was inderdaad de laatste spreker in de eerste termijn. Onafhankelijk Liberaal doet niet mee aan dit sessiedebat en dan geef ik nu het woord aan het college, de heer Nederstigt, die ongetwijfeld ingaat op alle vragen en kritische kanttekeningen.

Wethouder NEDERSTIGT: Voorzitter, dank u wel. Ik wil ook op deze plaats iedereen bedanken die aan het uitvoerige en langdurige traject heeft meegewerkt. Dat is ook de basis geweest voor het voorstel dat hier dus voor u ligt. En ja, we hebben bewust twee keer een proef aangepast omdat de participatie dat juist heeft aangewezen. De inspreker van vanavond was heel kritisch toen we begonnen, maar heeft in tweede instantie heel constructief meegewerkt en is ook met goede voorstellen gekomen. Op de zorg die zij in haar bijdrage noemde en die ook uw raad heeft geuit, kom ik zo nog even op terug. Dat is wel de moeite waard.

Participatie is heel erg belangrijk. Niet alleen omdat je de inwoners meeneemt, maar ik denk dat ook heel duidelijk is dat uit de participatie dit voorstel naar voren is gekomen. En dat we de proef hebben aangepast onderweg geeft ook aan dat we echt geluisterd hebben. Dat niet alles wordt meegenomen zoals het in de proef naar voren is gekomen, heeft ook te maken met wat in andere gebieden is gebeurd, maar ook met wat andere gemeenten die in sommige gevallen al een stap verder zijn, hebben opgeleverd aan data. Alles bij elkaar, feitelijke data hebben ervoor gezorgd dat we met dit voorstel, waar ook ruimte in zit, naar u toe zijn gekomen.

Ik probeer even stapsgewijs de vragen te behandelen. En de zorgen in ieder geval ook voor een belangrijk deel weg te nemen. De dilemma's die u naar voren brengt, heeft het college ook gehad want het is nogal wat als je al onze inwoners gaat meenemen in iets waarvan we overigens allemaal, dat ben ik blij te horen, de noodzaak inzien. Ik zal proberen het een en ander mee te geven.

De frequentie. Dat is typisch iets wat de rest van het land ons heeft geleerd over wat kan en wat niet kan. Als we het gaan uitrekenen, weten we gewoon hoeveel we iedere keer moeten langsgaan om die emmer die op dat ogenblik aan het vol raken is, op te halen. Het is wel zo dat als we het straks gaan uitrollen over de gemeente, dat doen we in vijf kwartalen dus bijna anderhalf jaar, we natuurlijk ook vanaf dag één dingen gaan leren.

Er was een vraag over de privacy van de chip. Die is er alleen maar voor bedoeld de kwantitatieve gegevens van het ophalen op te slaan en die data te gebruiken om de uitrol eventueel aan te passen. Zo gauw we die kwantitatieve gegevens hebben uitgelezen, gaan alle gegevens weg, zo kun je namelijk maatwerk leveren op wijkgebied. Ik hoop dat dit in ieder geval iets wegneemt.

Ik heb het CDA op een aantal dingen gehoord. Ik heb niet alle vragen begrepen, dus ik wil vragen of u de vragen nog zou willen doorgeven. Dan kunnen we voor de stemmingen daar een antwoord op

geven. Maar ik ga wel even op twee dingen in. Want die waren mij wel heel erg duidelijk. Nascheiding is niet onderbouwd. Nee, dat klopt. Nascheiding was namelijk ten tijde van de proef iets wat men nog aan het uitrollen was in het land. Inmiddels hebben we de eerste data wel teruggekregen van de nascheidingslijn. Niet van de private partijen want die houden deze data – ik zou bijna zeggen angstvallig – geheim, maar wel van onze eigen AEB, althans van Amsterdam. Want dat is inmiddels aan Amsterdam toegevalen. Zij hebben een nascheidingslijn in hun organisatie neergezet en daar doen we niet aan mee. Zeer recent hebben ze aangegeven dat de resultaten teleurstellend zijn, zowel van de capaciteit, alsook de kwaliteit. Zij krijgen de reststroom niet weg. We zullen daar in de komende tijd denk ik ook wel echte data van krijgen. Maar dit hebben ze in ieder geval met ons gedeeld. En wat we wel weten, is dat die schone reststromen wel geld opleveren.

De VOORZITTER: Mevrouw Sedee gaat u daar toch even iets over vragen.

Mevrouw SEDEE: Ja, er zijn pilots gedaan in België en Nederland waarvan de resultaten wel gewoon bekend zijn en die zijn ook wetenschappelijk bekeken en geanalyseerd. Daar blijkt uit dat zo gauw je aan nascheiding doet in de afvalverwerkingssystemen die het plastic sorteren uit een bruine bak, de kwaliteit plastic die je daaruit haalt van veel grotere kwaliteit is omdat het hele systeem daarop is afgesteld. 70% van ons afval bestaat uit plastic, dus een heel grote reden om dat dan wel mee te nemen in de nascheiding. Tegelijkertijd is ook bekend dat het plastic dat daar wordt weggehaald, dus gezuiverd om het uiteindelijk te recyclen, van een veel betere kwaliteit is. Portefeuillehouder, u zegt: 'Wij doen niet aan nascheiding', maar de vraag moet uiteindelijk zijn: waarom is dit niet aan de raad voorgelegd als principiële kwestie? Aan de ene kant gaan we kijken naar de nascheiding en krijgt u gewoon een onderbouwd rapport waarvan wij denken: dit is hoe je ernaar zou kunnen kijken. En wij hadden misschien ook kunnen meelopen in een pilot. Maar dit is gewoon geen keus, het is een keus tussen a, b, c en d en zoveel keus zit er niet in. Behalve als ik luister naar GroenLinks die kiest voor de zeer dure variant waarbij het ook nog zo is dat wat we uiteindelijk moeten betalen, nog helemaal niet duidelijk is.

De VOORZITTER: Mijnheer Koster ook op dit punt.

De heer KOSTER: Er staat me bij dat we hier in de raad een sessie hebben gehad over het feit dat we bij de aanbesteding bewust niet met de nascheiding hebben meegedaan vanwege van het feit dat er een soort onmin was, of dat de gemeente en de AEB niet op een lijn zaten. Dat is de reden waarom we niet aan die proef hebben deelgenomen. En dus hebben we er bewust voor gekozen.

Mevrouw SEDEE: Er wordt nu gezegd 'ten tijde van...

De VOORZITTER: Even via de voorzitter...

Mevrouw SEDEE: Voorzitter, ten tijde van...

De VOORZITTER: Dan moet u even wachten tot u het woord krijgt. Ik wil aangeven dat het een heel interessante discussie is over nascheiding of niet, maar zou die niet beter passen in tweede termijn, dat we eerst de portefeuillehouder even de gelegenheid geven om zijn reactie te geven? Want dan kunnen we wat breder op dit onderwerp met elkaar van gedachten wisselen. Mijnheer Nederstigt, gaat uw gang.

Wethouder NEDERSTIGT: Voorzitter dank u wel. Het tweede wat ik wilde zeggen was over de opmerking die het CDA had over plastic in Linquenda. We hebben tijdens de proef gemerkt dat heel veel mensen ook daar hun grondstoffen hebben aangeboden en we weten ook, en dat hebben we ook

gecommuniceerd met de werkgroepen, dat we zelfs het gevoel hadden dat het zeven keer zo hoog lag, want we weten ongeveer hoeveel een gezin aan plastic inlaadt. Dat geeft aan de ene kant weer dat de mensen rondom het proefgebied in Linqunda graag wilden afvalscheiden en tegelijkertijd geeft het ook voor ons aan dat we daar iets aan moeten doen om te voorkomen dat het rond de aanbiedplaats bij de hoogbouw een zootje wordt. Dat was ook de opmerking die werd geplaatst vorige week. Niet dat men tegen afvalscheiding was, maar dat men zei: 'Luister, we voelen ons een eiland als proefgebied en daar hadden we wel wat meer zorg voor verwacht'. Voorzitter.

De VOORZITTER: Mevrouw Sedee, gaat uw gang.

Mevrouw SEDEE: Ik ben dan wel erg nieuwsgierig of u dan ook gekeken heeft of het plastic bij de andere wegbrengparkjes ook sterk verminderd was. Ik heb een beetje het gevoel dat die cijfers sterk gebaseerd zijn op de pilot, die drie pilots, maar is er dan ook echt gekeken of er bijvoorbeeld 300 meter de andere kant op dan minder plastic in zat? Want die cijfers hebben we niet gehad.

De VOORZITTER: Mijnheer Nederstigt.

Wethouder NEDERSTIGT: Ik geef u gewoon mee wat de proef heeft opgeleverd. Daar hebben we heel goede data van. Op basis van de proef hebben we een aantal dingen gezien die zeer bruikbaar zijn en ook een aantal dingen die ons zijn opgevallen en dat geef ik u mee. Maar nogmaals, het aanbod staat om de vragen die u heeft gesteld even aan ons door te geven want ze waren mij niet duidelijk genoeg om daar nu een kwantitatief antwoord op te kunnen geven. En dan zorgen we ervoor dat we voor de stemmingen daar een antwoord op hebben.

Er is veel gezegd over het aantal rolemmers dat wordt aangeboden. Overigens, de standaard die we kennen is 240 liter en we zien ook rolemmers die een veel lager aantal liters hebben. Ik wil u meegeven dat het maatwerk er ook in gaat voorzien dat er een keuze kan zijn. Er is veel gezegd. Ik heb het diner iets te snel genuttigd omdat ik dacht dat ik tot 19.15 uur had en ik ben nu net een koe, het lijkt wel of ik aan het herkauwen ben, pardon. Ik denk, nu breng ik de raad in de war, maar ik breng vooral mezelf in de war. Vier emmers, vier rolcontainers, maar je hoeft er niet voor te kiezen. Als je geen tuin hebt, kun je daar dus voor kiezen. Ik wil meegeven dat er heel bewust is gekozen voor de scheiding tussen gfe- en t-afval. Dat heeft inderdaad te maken met de opbrengsten uit het gfe-afval en mijnheer De Ruiters, het is niet een wens van de Meerlanden om dat in gas om te zetten, dat doen ze al een tijdje. Maar het tuinafval kan weer worden gebruikt in de zogenaamde biobased economy. Het kan worden gepelletiseerd, dan heb je een biobrandstof, maar je kunt het ook weer in de openbare ruimte gebruiken. Het scheiden van die twee stromen geeft gewoon een meeropbrengst. En dan kom ik even terug...

De VOORZITTER: Misschien mag ik u toch even onderbreken, mijnheer Nederstigt, mijnheer De Vries staat in de arena en die gaat u een vraag stellen.

De heer DE VRIES: Ik hoorde mevrouw Van de Meeberg zeggen: 'Het is een keuze', en u zegt ook het is een keuze, maar als je een heel klein tuintje hebt, waar je elke week, als je het al elke week doet, zoveel paardensla uit je tuin plukt, kun je dat dan toch gewoon in je gfe-bak doen? Want als dat niet zo is, ben je als je ook maar een heel klein tuintje hebt, al gedwongen om een tuinafvalcontainer te hebben.

De VOORZITTER: Mijnheer Nederstigt.

Wethouder NEDERSTIGT: Voorzitter, er zijn ook groepen die die paardensla eten, dus dan is het een e-stroom. Ik denk dat de mensen die zelf een tuin hebben heel goed kunnen bepalen 'dit is iets wat bij mij past', of 'dit is iets wat voor mij niet nodig is'.

Voorzitter, financiën was wel een uitgangspunt. In het collegeakkoord hebben we dat vier jaar geleden gezegd en ook afgesproken. Dat is zwaarwegend geweest voor het college om het voorstel als volgt in te schieten. Dat we uit de participatie nu aan het eind horen 'misschien zijn de financiën niet zo zwaarwegend', vinden we boeiend, maar we laten die optie die we daarin hebben neergelegd ook bewust aan de raad. We hebben wel inzichtelijk gemaakt dat duurzaamheid ook lonend kan zijn. Als het aan het college ligt, kunnen we hier prima over praten. Als de mensen geld niet echt nodig vinden, kan dat een punt zijn waar we met elkaar uit kunnen komen, voorzitter.

De VOORZITTER: Mevrouw Berk.

Mevrouw BERK: Dank u wel, voorzitter. Een van de eerste opmerkingen tijdens de informatieavond vorige week donderdag was dat het participatietraject richting de inwoners is ingezet met het idee dat kostenbesparing niet het belangrijkste criterium was. Dat heb ik in mijn bijdrage proberen naar voren te halen. Ik denk dat dat ook een beetje het verschil is tussen wat inwoners tijdens de participatie hebben ervaren en wat ze nu terugzien in het voorstel, ik denk dat daar een stukje discrepantie in zit.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg ook op dit punt.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Volgens mij is er wel heel erg ingezet op kostenbesparing richting inwoners, ook bij die proeven, van het begin af aan al. Dat horen we ook van de mensen die hebben meegedaan aan de proeven. Maar is het een van de conclusies geweest dat het niet het allerbelangrijkste criterium is, dat is meer het idee erachter.

De VOORZITTER: Ik denk dat de wethouder weer verder kan.

Wethouder NEDERSTIGT: Wat mevrouw Van de Meeberg zegt, is exact zoals het is ingestoken en zo is het ook bedoeld.

Even een korte. De HAP heeft gezegd: 'Wat is er gebeurd met die twee extra containers, wat heeft het voor effect gehad?' Dat heeft feitelijk als effect dat er meer restafval is opgehaald en dus minder aan de bron is gescheiden. Dus als je het comfort heel erg hoog maakt voor het restafval, zal men minder makkelijk brongescheiden afval aanbieden. En om het exact te zeggen, ze sprongen van 79 kilo, via een stapje van 97, naar 130 kilo. En dat is dus wat het feitelijk op dat eiland heeft gebracht.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Voorzitter, dat was niet mijn vraag. Ik vind het een goed verhaal, maar mijn vraag was: wat is hiervan terug te zien in het voorstel dat we van het college hebben gekregen? Want die vertaling hebben wij niet gezien.

De VOORZITTER: Mijnheer Koster ook op dit punt.

De heer KOSTER: Jazeker voorzitter, want dat was nou precies de reden, ook na de presentatie vorige week, dat de VVD de indruk had dat er twee proeven eigenlijk niet het gewenste resultaat hadden en dat we dus nu eigenlijk alleen maar praten over een aanpassing van het plan voor 42.200 inwoners van laagbouwwooningen. Dus we hebben het helemaal niet over wat er in Linqenda of op de eilanden gaat veranderen. Dat blijft gewoon business as usual. We gaan het alleen hebben over geld

geven voor 42.200 inwoners, dat staat in de oplegnotitie, daar stemmen we over. En als dat niet zo is, klopt er een aantal dingen niet.

De VOORZITTER: Mijnheer Nederstigt.

Wethouder NEDERSTIGT: De HAP kan in het voorstel terugvinden dat we dit hebben gekozen omdat het een afspraak is geweest, ook met u, een voorstel te maken waarin een kostenreductie een duidelijke rol speelt, en de milieuwinst. Als we Eiland 3 in het totaal zouden hebben meegenomen, en we zouden die 130 kilo nemen, heb je een te lage milieuwinst. Maar ze hebben hogere kosten en dan zou daarmee het voordeel wat de andere wijken hebben opgeleverd voor een belangrijk gedeelte teniet zijn gedaan. Dat was niet de afspraak die we met uw raad hebben gemaakt en we vinden dat als college ook niet fair ten opzichte van de mensen die wel een milieuwinst hebben gebracht. Tegelijkertijd hebben we in tweede instantie geleerd dat een groot aantal mensen op Eiland 3 een aantal dingen die in de proef aanwezig waren, en die er dus uit zijn, toch wel heel erg missen. Dat biedt in ieder geval hoop om met die mensen in gesprek te kunnen gaan. Communicatie is een heel belangrijk... Ik geloof dat ik wat los heb gemaakt.

De VOORZITTER: Wie was er eerst eigenlijk? Vrouwen eerst?

Mevrouw SEDEE: Dat sturen op kosten, dat heb ik ook gezegd, begrijp ik en sturen op restafval begrijpen we ook want dan houd je de kosten beheersbaar. Alleen heb ik ook gevraagd: als je het hebt over de kosten, hoe zit dat nou met dat maatwerk; grote gezinnen, buitenom, mensen die geen tuin hebben, daar komen toch kosten bij? Dat maatwerk gaat heel veel geld kosten. Daar zie ik geen enkele berekening van. Ook van die vijftig producten die worden genoemd die niet recyclebaar zijn waarvoor apart beleid moet worden gemaakt, zie ik niets terug in de kosten. Dus het is een mooi plaatje maar het is nog niet volledig. Misschien kunt u daar iets over uitweiden?

De VOORZITTER: Mijnheer Koster.

De heer KOSTER: Ik stelde net een vraag, maar daar krijg ik geen antwoord op. We stemmen alleen over laagbouwoningen, dat staat in de oplegnotitie. Dus met andere woorden, voor de inwoners van de Eilanden Floriande verandert er niets, voor de mensen bij Linqenda verandert er niets. Als dat wel zo is, hoor ik het graag want dan wil ik weten wat er verandert. Maar als we over twee weken gaan stemmen, stemmen we over vier punten zoals die daar staan en dan hebben we het hoofdzakelijk over laagbouw. Dus ik wil graag weten waar ik sta. En over het geld ga ik graag zo meteen nog even met de raad in debat.

De VOORZITTER: Mijnheer De Vries ook op dit punt.

De heer DE VRIES: Nog even op wat mevrouw Sedee heeft gezegd. Er wordt bij mijn weten maar een type restafvalemmer aangeboden, de 80 liter. Dat zal denk ik in een situatie van bijvoorbeeld luiers, maar ik hoorde gisteren ook iemand bijvoorbeeld incontinentiemateriaal noemen, heel erg lastig zijn. Dus ik denk dat daar inderdaad het maatwerk moet plaatsvinden en ik weet niet of dat maatwerk toch op de een of andere manier in een standaard geduwd kan worden, dat je zegt: 'Als je een hoger tarief betaalt, kun je een grotere emmer blijven houden en met een gewone frequentie meelopen'. Dat zou dan een oplossing zijn die niet al te veel geld hoeft te kosten.

De VOORZITTER: Mijnheer Nederstigt.

Wethouder NEDERSTIGT: Voorzitter, ik begin even bij de vraag van de heer Koster. Het voorstel dat het college u heeft doen toekomen, is misschien wat anders dan u bent gewend, maar het doet wel recht aan wat is opgehaald. Er is een aantal opties en het voorstel gaat over wat u zegt, voorstel 2. Maar we hebben in overweging meegegeven, en niets meer en minder dan dat, om naar voorstel 3 te kijken. Dat is wat we bij u voorleggen en dat staat er volgens mij klip-en-klaar in. Ik probeer het te verduidelijken. Dat betekent dat we Linqunda en de andere hoogbouw, waar we inderdaad in de toekomst ook flink rekening mee moeten houden want er worden veel woningen gebouwd in Haarlemmermeer in de toekomst waar hoogbouw een factor is, dan ook meteen meenemen. Dat geven we ter overweging mee en volgens mij was dat duidelijk. Wat ik zelf net heb toegevoegd, is wat we hebben geleerd, maar dat ligt nu niet hier voor.

In het voorstel staat een specificatie, onder andere voor de kosten van maatwerk. Dat is in zijn geheel meegenomen. Ik denk dat wat mijnheer De Vries zojuist heeft aangegeven gewoon de geest en ook de bedoeling is van het voorstel. Het is wel op die wijze meegenomen en ja, daar zou bijvoorbeeld ook aan de dijk, en dat gaan we dus met elkaar ontdekken, misschien een aanpassing moeten worden gedaan, of niet. Er is voldoende ruimte om juist op dat soort gebieden maatwerk te kunnen leveren. En de reden dat we drie proeven hebben gedaan, is zodat we de ophaalsystemen zoals we die nu kennen in Haarlemmermeer in ieder geval zoveel mogelijk hebben kunnen wegzetten in die proef.

Goed communiceren, de grondstoffencoach. Die neem ik in ieder geval mee. Dat klinkt een stuk beter dan een afvalcoach. Dat is echt heel erg belangrijk en we hebben tijdens de proef ook heel veel geleerd over wat wel werkt en wat niet werkt. Die kosten zijn wel degelijk meegenomen in het voorstel. Dat staat er ook. Ik ga nu niet met de raad in gesprek over de vraag of het er twee of drie moeten zijn. Je merkt ook onderweg wel hoe je daar het beste mee om kunt gaan.

De haast van de CDVP onderschrijf ik, maar ik vind het jammer dat er een opmerking wordt gemaakt dat de participatie is afgeraffeld. Ik heb zojuist een korte uitweiding gegeven over waarom wij met alle kennis en kunde die er beschikbaar is, zowel uit onze proeven, maar ook uit de rest van het land rekening hebben gehouden om aan te geven 'dit is een passende oplossing'. We bekijken dat natuurlijk onderweg met behulp van een chip. Dat heb ik ook aangegeven. En ik denk dat we na een jaar eens eventjes de hele uitrol goed onder de loep moeten nemen. En ik wil u ook meegeven, we zijn nu een beetje bezorgd over wat er allemaal nodig en allemaal haalbaar is, maar er zijn gemeenten die op dit moment al op vijftien tot twintig kilo restafval op jaarbasis zitten. En ik kan me niet voorstellen waarom wij dan niet in ieder geval in de buurt van de veertig zouden kunnen komen, voorzitter.

De VOORZITTER: Mevrouw Van der Helm, gaat u iets aansnijden dat misschien ook heel interessant is voor de tweede termijn, of...

Mevrouw VAN DER HELM: Dat doe ik ook, maar ik wil eerst de wethouder...

De VOORZITTER: Mag ik even uitspreken? Mevrouw Van der Helm, ik stelde u de vraag of u interactie met de wethouder wilt of dat u straks met uw collega's in gesprek wilt.

Mevrouw VAN DER HELM: Wat dacht u van een combinatie; ik ga de wethouder even beantwoorden en dan wil ik als u het goed vindt een onderwerp aansnijden. Mag dat?

De VOORZITTER: Nee, nu nog niet. We gaan eerst de wethouder laten afronden en ik wil hem in ieder geval wel meegeven dat hij daar haast mee moet maken want zijn tijd is al ruim overschreden.

Mevrouw VAN DER HELM: Wethouder, het kwam misschien bij u binnen als erg veel kritiek, maar het is jammer dat in de participatie – we hebben vele andere voorbeelden op andere beleidsterreinen – als we onze inwoners aan onze zijde hebben – en daar hebben we ze hard nodig, dat is uit deze pilot

gebleken met wat zij suggereren en natuurlijk kunnen we niet alles meenemen – ze in de eindronde niet gehoord worden. Misschien is afraffelen dan een heel hard woord, maar ik wilde bij u binnenkomen en duidelijk maken dat het toch wel van belang is om die inwoners bij ons te hebben als we van afval naar grondstoffen gaan. Bent u het niet met mij eens, wethouder?

De VOORZITTER: Mijnheer Nederstigt.

Wethouder NEDERSTIGT: Wellicht is hier sprake van een nuanceverschil. Als je met inwoners een jaar lang aan de gang gaat en je ontdekt halverwege dat een aantal inwoners zegt: 'Ik voel me niet helemaal happy bij wat er gebeurt', en je zet de boel aan tafel en je verandert de proef en past hem aan naar wat de inwoners willen, denk ik niet dat je het afraffelt, maar dat je er wel degelijk naar luistert. Tegelijkertijd heeft die ophaalfrequentie een directe relatie met het aantal kilogram dat een huishouden aanbiedt, even los van die gezinnen die misschien een drieling hebben met heel veel luiers, dat is het maatwerk waar mijnheer De Vries het over had. Dus dit moet gewoon haalbaar zijn. En als we goed naar de proef hebben geluisterd, hebben ook heel veel mensen die eraan hebben meegedaan gezegd: 'Het is ontluisterend om het verschil tussen voor en na te ontdekken'. Dus wat we doen, gaat de mensen niet in de problemen brengen, het is afgestemd op wat ze uiteindelijk gaan doen. Dat we een andere frequentie hadden en dat we die hebben aangepast, is gewoon puur pragmatisch en gebaseerd op de cijfers.

De VOORZITTER: Mijnheer Spijker, ik zie dat u ook wilt interrumpen, maar ik zou voorstellen de portefeuillehouder te vragen even zijn betoog af te ronden want we zijn al een beetje aan het verschuiven naar de tweede termijn en dan kunnen we ook echt in de arena me elkaar in gesprek. Mijnheer Nederstigt, niet afraffelen maar toch wel afronden.

Wethouder NEDERSTIGT: Geen brillen in de Blipvertzuil, laat ik dat eventjes heel kort vertellen. Het risico bij deze uitrol dat de Meerlanden zelf deze operatie niet zou kunnen financieren en wat gebeurt er dan? Het uitgangspunt is dat de Meerlanden dit doet. Een ander uitgangspunt is dat we met negen gemeenten eigenaar zijn van de Meerlanden en dat we een strategisch plan hebben met de Meerlanden waarin dit soort zaken een rol spelen. En als het zo zou zijn dat ze daar dus meer geld voor nodig hebben, zou de gemeente daarin moeten financieren, wat we dan ook weer terugkrijgen en dan komen we vanzelfsprekend naar uw raad toe.

Een zorg dat het aantal vrachtwagenbewegingen meer CO₂ uitstoot. Nou, ze rijden op eigen gas en dat heeft ook een ander percentage CO₂. Maar als je al die kilo's in de oven zou stoppen, kan ik u vertellen dat er dan ook weer een andere balans is daarin.

Ik heb aangegeven wat het verschil is tussen gft en gfe en waarom we dat gescheiden willen doen. Laten we ons niet verrekenen, dit is de grootste fractie in volumegewicht van wat we aanbieden, dus daarom vinden we het ook belangrijk dat te scheiden.

Ik rond even af, dan hebben we nog wat voor de tweede termijn, ik doe het niet bewust.

Dank voor de steun van de SRH, maar die is al weer weg, ik hoop dat die steun blijft staan.

Mijnheer De Ruiter gaf ook aan 'voorkomen is beter dan genezen'. Ik zou willen dat lokale overheden de macht zouden hebben om daar wat mee te doen, want het is niet alleen het aantal kilogram dat een doorn in het oog is, maar ook iets wat de inwoners ook heel erg naar vinden. Los van het feit dat verpakkingen in veel gevallen ook een nuttige functie hebben, zoals het vers houden van voedsel en zo ook weer voedselderving kunnen tegengaan. Wat kunnen we wel doen? Dat doen we ook in onze gesprekken met het rijk, met de staatssecretaris, daar geven we ook aan 'hier moet ook wat aan gebeuren'. We zien ook fabrikanten die er wat aan doen, maar we zien ook nog steeds velen die voor het gemak kiezen en dat is jammer, maar meer kan ik er niet van maken, voorzitter.

Dan wil ik het hier maar even bij laten.

De VOORZITTER: Dank u wel, wethouder Nederstigt.

Wethouder NEDERSTIGT: Ik denk dat de heer De Ruiter nog een aanvulling heeft, maar ik moet niet uw rol overnemen.

De VOORZITTER: Hij kwam ook met een omtrekkende beweging dus ik zag hem even niet. Mijnheer De Ruiter.

De heer DE RUITER: Dank u voorzitter, ik heb toch nog even een korte vraag aan de portefeuillehouder. U zegt: 'De gemeente heeft niet de wettelijke macht om van inwoners te verlangen de afvalstroom te verminderen'. Kunt u aangeven wat de gemeente zelf doet op het gebied van het verminderen van afvalstromen, bijvoorbeeld in dit huis, maar ook in andere departementen of instanties van de gemeente?

De VOORZITTER: Mijnheer Nederstigt. Graag een kort antwoord want daar kunnen we heel lang over uitweiden maar dat is een beetje buiten het kader van deze sessie.

Wethouder NEDERSTIGT: Wat we zelf doen, hebben we in de monitor aangegeven. Maar even terug. Het is niet wat we van de inwoners verlangen, maar wat we van de producenten kunnen verlangen en kunnen eisen en daar hebben we maar een heel beperkte tot geen macht. Dat is eigenlijk het beste antwoord dat ik kan geven, voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan gaan we nu de tweede termijn in. Inmiddels hebben we de afgesproken tijd voor deze sessie al ingevuld. We gaan dus nu met de tweede termijn beginnen maar we hebben net in de beantwoording van de wethouder al wat pogingen gedaan om die tweede termijn te starten. Ik wil u voorstellen nog een halfuur in te ruimen voor de tweede termijn en dan zien we in de loop van de tijd wel of dat voldoende zal zijn geweest. Wie mag ik als eerste het woord geven in de tweede termijn om een onderwerp aan te snijden? Mevrouw Van der Helm.

Mevrouw VAN DER HELM: Ja voorzitter, het is door meerdere collega's aangedragen. Om maatwerk te leveren doen drie pilots, zo hoor ik mijn collega van de VVD zeggen, geen recht aan de vele wensen van zoveel inwoners. Dus ik vroeg me af hoe mijn collega van de VVD de heer Koster, dat ziet, wil hij in elke wijk of dorp een pilot laten uitvoeren? Want de grootste kern is vrij groot. Ik hoor het graag van u.

De VOORZITTER: Mijnheer Koster.

De heer KOSTER: Dank u wel voorzitter. Wat ik betoogd heb, is dat het me verstandig lijkt omdat Rijsenhout niet Graan voor Visch is et cetera, et cetera, dat we bij de uitrol gewoon wijk voor wijk met de inwoners gaan praten. Dit is het basisvoorstel dat er ligt en dan gaan we uiteindelijk kijken 'sommige mensen willen dit en sommige mensen willen dat'. En als je daar wat bandbreedte biedt, komt daar vanzelf uit wat de mensen zelf willen. Ik denk niet dat wij moeten bepalen dat dit voorstel is wat je krijgt omdat dan heel veel mensen zeggen: 'Maar dit past niet bij mij en dit past niet bij mij, dat wil ik niet'. Dat leidt tot sabotage, dat willen we allemaal niet. Het moet werken.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Voorzitter, is de heer Koster het met mij eens dat, stel dat wij burens zijn – dat zijn we niet, maar stel – en dat wij allebei op een andere manier ons afval willen aanbieden

daar dan ruimte voor moet zijn om het bij iedereen verschillend te doen? Het moet toch wel een beetje efficiënt worden?

De VOORZITTER: Mijnheer Koster.

De heer KOSTER: Ik geef maar het voorbeeld van een 80-literbak voor een keer in de vier weken. In een gezin met luiers gaat dat echt niet werken. Als voorbeeld. Dat betekent dat die mensen gewoon de keuze moeten hebben, en dat heb ik ook in mijn inbreng ingebracht, voor een bak van 240 liter en als ze uit de luiers zijn, kunnen ze een keer per jaar zeggen: 'Nu kan ik terug van 240 naar 120'. Daar moet je ze een keer per jaar de kans voor geven.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Voorzitter, dat staat al in het stuk. Precies dat staat in het stuk, dat dat mogelijk is. Ik zie de wethouder instemmend knikken. Die mogelijkheid is er al.

De heer KOSTER: Dan moeten we eens goed kijken naar het beslispunt want het beslispunt is wat dat betreft leidend, daar gaan we over. Dan moeten we misschien het beslis[punt] stevig amenderen zodat er iets uitkomt waar we met z'n allen achterstaan. Want op basis van wat we nu beslissen, is het gewoon factor 4, gewoon het voorstel dat in het boek staat en dat is niet iets waar de VVD op dit moment de handen voor op elkaar krijgt.

De VOORZITTER: Mevrouw Van der Helm had op dit punt een toevoeging?

Mevrouw VAN DER HELM: Ja, voorzitter. Ik denk dat het niet zit in de hoeveelheid waaraan de rolcontainer moet voldoen, maar aan de frequentie want de bak van degene die een grotere bak heeft, en die van iemand die een kleinere bak heeft, moet je tegelijkertijd afhalen. Of wilt u ook een verscheidenheid in frequentie om het op te halen?

De VOORZITTER: Mijnheer Koster.

De heer KOSTER: Als u goed geluisterd heeft, heb ik dat in mijn inbreng gezegd. Ik vind 80 liter een keer in de vier weken absoluut niet voldoende.

Mevrouw VAN DER HELM: Ja, voorzitter, mag ik een aanvulling doen?

De VOORZITTER: Ja, mevrouw Van der Helm.

Mevrouw VAN DER HELM: Dat heeft u gezegd, maar vindt u ook dat het maatwerk in die wijk, dus voor twee verschillende bureaus, ook moet zijn dat het bij de een eerder opgehaald wordt dan bij de ander? Dat poog ik te achterhalen.

De heer KOSTER: Wat ik bedoel te zeggen is dat je per wijk moet bepalen wat in die wijk werkt. Dus dat is een soort van consensus per wijk en dat zal in de ene wijk anders zijn dan in de andere wijk. Ook Forza! geeft terecht aan dat de ene wijk met een andere sociaal-maatschappelijke structuur anders is dan de andere wijk, dus je moet keuzes maken die passen bij de mensen en het moet ze niet door de strot worden geduwd.

De VOORZITTER: De wethouder heeft ook nog even behoefte om nog iets te zeggen over de maatwerktoepassing. Hij zat al in de wacht, en daarna mag u.

Wethouder NEDERSTIGT: Sorry, misschien helpt het. Ik kan ook zeggen: 'Wat mevrouw Van de Meeberg zei, dat is ook het verhaal'. Het punt waar we over gaan, gaat over de reststromen en hoe we dat doen. Nu al hebben de inwoners de keuze om voor een grote of een kleine emmer te kiezen. Die keuze krijgen ze nu ook, sterker nog, ze krijgen nu ook de keuze om als ze geen tuin hebben, bij wijze van spreken, die te laten gaan. Of om het dan op een andere manier, maar wel passend binnen het voorstel, aan te kunnen bieden. Dus wat u zegt, ten dele, want ik kan niet helemaal volgen wat u echt bedoelt, met maatwerk per wijk. Dan zegt u eigenlijk 'iedere wijk zijn eigen systeem', dat kan niet, het gaat om de stromen die we gaan doen. Dat er mensen zijn die zeggen: 'Ik heb luiers en ik wil een grotere emmer', zit gewoon in het voorstel, dat kan wel. Als iemand individueel zegt, ongeacht in welke wijk ze wonen, 'ik wil die emmer niet', even los van de wettelijke emmers, dan kan dat ook. En we kunnen ook wel kijken of we zeggen: 'Op deze ene wijk moeten we niet praten over emmers maar over mogelijkheden'. Als de ene wijk zich meer leent voor een ondergronds systeem omdat dat toevallig passend is, is dat misschien een onderdeel voor maatwerk. Maar we gaan niet iedere wijk zijn eigen voorstel laten maken want dat is dus niet haalbaar, voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Van de Meeberg eerst.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Ik wil de heer Koster aanraden om ook voor optie 3 te gaan, net als de HAP, want daarmee wordt hij volledig voorzien in zijn behoeften op dit punt.

De VOORZITTER: Mijnheer Spijker.

De heer SPIJKER: Het gaat niet om volume, het gaat ons om frequentie. Een keer per maand de container ophalen, of je nu 80 liter hebt of 240 liter, dat ding blijft stinken. Dat is het belangrijkste. Ik denk dat dat een groot probleem wordt. Doe het twee keer per maand en u heeft veel meer blijde gezichten.

De heer KOSTER: In reactie daarop, dat hebben we ook voorgesteld; of het nu een grote of kleine bak is, niet een keer per vier weken, maar gewoon elke twee weken. Ik zal het voorstel nog een keer lezen en dat zal dan leiden tot een amendement want dan is, met alle respect, de oplegnotitie waardeloos want die is niet duidelijk in dat aspect in mijn ogen. Maar ik blijf herhalen, als er iets gebeurt waarvan een meerderheid van een bepaalde wijk of dorp zegt: 'Dat willen we niet', werkt het averechts en dan gaat het niet werken. Daar probeer ik aandacht voor te vragen. Want dat is wat ik heb opgehaald bij de gesprekken die ik heb gevoerd.

De VOORZITTER: Misschien even ter aanvulling, mijnheer Koster, de oplegnotitie mag niet helemaal helder zijn naar uw oordeel, maar dat heeft dan niet zozeer te maken met de oplegnotitie als wel zoals dat in het raadsvoorstel is geformuleerd. Want dat is dezelfde tekst namelijk. Eerst even mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Ik wilde juist het college een compliment geven omdat ik het zo verfrissend vind dat we als raad meerdere opties voorgelegd krijgen. Dat brengt de raad wat mij betreft in positie en maakt het debat ook veel interessanter en ik zou eigenlijk veel vaker dat soort voorstellen willen krijgen. Voorzitter, ik zou graag een nieuw punt willen inbrengen, als dat mag.

De VOORZITTER: Een moment nog even want de wethouder wil nog een statement maken.

Wethouder NEDERSTIGT: Voorzitter, als de raad zou wensen dat de stinkemmers in plaats van een keer per vier weken een keer per twee weken zouden worden opgehaald, wil ik u even wijzen op het voorstel want daarin staat dat het gfe-afval, dat is eigenlijk de stankveroorzaker, iedere week wordt opgehaald. En als de mensen meedoen aan de proef, worden ze beloond voor met goed scheiden door een schone emmer te hebben. Voorzitter.

De VOORZITTER: Dat was een verduidelijking, ik denk dat we toe zijn aan een ander onderwerp en mevrouw Van de Meeberg had dat gevraagd.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ja daar had ik om verzocht, dank u wel voorzitter. Ik wil iets aan D66 vragen. Mijnheer Koomen gaf aan dat hij het een heel goed voorstel vond en nu ken ik D66 als de duurzame partij en ik vroeg me af of ze dan gaan voor optie 2, of net als de HAP voor optie 3. En waarom.

De VOORZITTER: Wij wachten even op mijnheer Koomen.

De heer KOOMEN: Ik heb even de vraag aan u, welke punten wilt u exact bespreken? Want natuurlijk zijn wij de meest duurzame partij, dus dat is zo, maar wilt u er een punt uitlichten?

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Ik vroeg me af, omdat ik u heb horen zeggen... Voorzitter, ik heb mijnheer Koomen horen zeggen, nu doe ik het ook echt volgens de regels, dat D66 zich heel erg kon vinden in het voorstel van het college. Dat behelst optie 2. Ik persoonlijk had verwacht dat D66 zou gaan voor een andere optie en dat was wat ik mij afvroeg.

De VOORZITTER: Die vraag is volstrekt helder, denk ik.

De heer KOOMEN: Ja, ik kan hem alleen niet zo op korte termijn beantwoorden want ik heb de woordvoering overgenomen van mijn collega dus ik heb dat antwoord niet paraat, maar ik kom er op terug. Zo simpel is het.

De VOORZITTER: Oké. Dan een ander onderwerp, mijnheer Koster.

De heer KOSTER: Voorzitter, ik heb het CDA in eerste termijn horen zeggen dat het voorstel niet voldragen was en eigenlijk, als ik het dan maar even in mijn bewoording mag zeggen, niet ter stemming zou mogen worden gebracht. Nu wil ik van het CDA graag weten of de fractie dat meent en daarbij wil ik meegeven dat we in de fractie een discussie hebben gehad omdat we eigenlijk hadden afgesproken dat we geen zwaarwegende besluiten in de raad meer zouden nemen in aanloop naar de fusie. Dat bracht me tot de vraag: wat is er dan gedeeld met de inwoners en raad van Haarlemmerliede en Spaarnwoude? Want ik wil niet dat ze op 1 januari, als ze tot ons toetreden, worden geconfronteerd met het feit 'Dank je wel, nu krijgen we op sommige plekken vier containers in de tuin waar we niet voor gekozen hebben'. Ik probeer te weten wat er met hen gedeeld is en ik wil van het CDA graag weten hoe deze tegen haar opmerking aankijkt.

De VOORZITTER: Mevrouw Sedee.

Mevrouw SEDEE: Om met het laatste te beginnen. Ik ben uitgegaan van drie minuten en niet van – wat had u? – tien minuten, geloof ik, want dan had ik de rest van de wereld er ook bijgehaald, dat begrijpt u zeker wel. Maar ik ben het met u eens, er is niet gevraagd, tenminste, dat begrijp ik uit het

voorstel, aan Haarlemmerliede en Spaarnwoude, maar er is wel gekeken door het college hoeveel afval daar wel of niet wordt weggebracht. Wat ze daar weggooien is nogal veel meer dan bij ons. Dan zou je je ook kunnen voorstellen om daar naar een paar van die kernen te gaan, liefst de twee grootste, en daar ook eens die pilot te doen. Dan kun je zien wat voor draagvlak er daar is omdat daar waarschijnlijk toch nog heel anders wordt nagedacht over het scheiden van afval en het brengen naar de brengparkjes.

Als je het hebt over het niet voldragen zijn, heb ik volgens mij uitgebreid gevraagd bij de portefeuillehouder naar bijvoorbeeld de meerkosten. Ik vind dat nog steeds heel erg vaag, moet ik zeggen. Als je het hebt over meerwerk, waar heb je het dan over? Wat betreft de risico's die benoemd worden in het raadsvoorstel betekent bijvoorbeeld als de Meerlanden het niet kan betalen, dat ze gewoon terug naar de raad komen en dus in feite dat je de verlaging van die beheerskosten niet gaat halen. En er zijn wel meer voorbehouden die ik ook heb genoemd in mijn bijdrage waarvan ik bij mezelf denk 'misschien moeten we daar toch eens beter naar kijken'. En even terzijde voorzitter, dat vind ik erg jammer. Ik begrijp de complimenten van mevrouw Van de Meeberg wel voor het raadsvoorstel, maar de fundamentele kwestie, bronscheiding of nascheiding, echt een keuze voor de raad, vind ik jammer.

De VOORZITTER: Mijnheer Van Dijk, een nieuw onderwerp? O, een reactie op mevrouw Sedee, gaat uw gang.

De heer VAN DIJK: Ja voorzitter, en ook een reactie op mijnheer Koster. Ik heb in mijn betoog vooral gezegd dat de fractie van Forza! een voorstander ervan is om vooral dit besluit aan een nieuwe raad over te laten. We hebben tijdens het vragenuur ook gehoord dat de referendumverordening aan een nieuwe raad wordt voorgelegd omdat Haarlemmerliede en Spaarnwoude ook niet zoiets kennen. Ik vind dat als je een consequente lijn trekt, je dit voorstel ook aan een nieuwe raad zou moeten voorleggen met medeneming van de kennis en alles wat hier gedebatteerd is. Dat lijkt me de meest chique weg. Ik ben ook benieuwd hoe andere partijen daarover denken.

De VOORZITTER: Eerst maar mevrouw Sedee.

Mevrouw SEDEE: Voor deze proef is geloof ik rond de € 700.000,00 uitgetrokken. Ik zou zeggen, laten we nog een keer zo'n proef doen, voor twee kernen in Haarlemmerliede en Spaarnwoude en kijk dan of we tot een gezamenlijk voorstel kunnen komen. Tenminste, dat is natuurlijk maar een voorstel. Maar kijk dan hoe gedragen het dan is. Dan zijn er ondertussen wat meer kosten bekend en wat risico's ingedekt. Dan verwachten we een beter voorstel en kunnen we ook een beter besluit nemen. Dus ik ga hierin wel met u mee en ook met mijnheer Koster.

De VOORZITTER: Mijnheer Den Elzen.

De heer DEN ELZEN: Ik ga daar niet in mee, voorzitter. Volgens mij kunnen we heel goed een besluit nemen. Ik heb er ook iets over gezegd in mijn eerste termijn, over het goed evalueren met een jaar en dan kijken waar we staan en hoe we kunnen doorgaan en verder doorpakken of verfijnen daar waar nodig. Volgens mij heb ik de wethouder horen zeggen dat hij met een jaar die evaluatie wil sturen en volgens mij is dat het moment om dan door te gaan.

De VOORZITTER: Mevrouw Berk.

Mevrouw BERK: Dank u voorzitter, op pagina 3 van het voorstel staat dat dit besproken is met Haarlemmerliede en Spaarnwoude, met hun verantwoordelijke portefeuillehouder, en dat het voorstel

na de herindeling in de huidige vorm ter vaststelling kan worden voorgelegd aan de raad van de nieuwe gemeente van Haarlemmermeer. Dit is dus allemaal meegenomen en het staat in het stuk. Het tweede is dat de wethouder heeft gezegd: 'Als we hiermee beginnen, zijn we hier ruim vijf kwartalen mee bezig'. Laten we niet wachten tot we over de verkiezingen heen zijn, laten we nu in ieder geval beginnen met een richting kiezen. Het wordt straks voorgelegd aan de nieuwe raad, misschien wel met meer informatie dan we nu hebben.

De VOORZITTER: Mevrouw Sedee.

Mevrouw SEDEE: Een reactie op mijnheer Den Elzen, ik heb mijnheer Den Elzen al vier jaar niet kritisch gehoord over dit college, het verbaast me helemaal niet dat hij hier ook niet kritisch op is. Ik ga voor zorgvuldigheid; het is een grote omslag en we willen graag draagvlak. Het hele raadsvoorstel ademt 'we willen draagvlak, draagvlak, draagvlak en communicatie en communicatie, communicatie'. Laten we het goed doen met elkaar. Dit doe je niet voor een paar jaar, dit ga je voor lange termijn aan. Evalueren is prima, ik zou zeggen, dat kun je ook doen over twee jaar, als het uitgerold is over alle twee de gemeenten die dan één gemeente zijn geworden.

De VOORZITTER: Mijnheer Den Elzen, wilt u nog even reageren?

De heer DEN ELZEN: Excuus voorzitter, mevrouw Van de Meeberg zei ook al iets over keuzes die er liggen en de manier van participatie. En als dit soort voorstellen op deze manier wordt gebracht, kunnen we daar alleen maar blij om zijn want iedereen kan zijn inbreng daarbij geven. Dus ja, mevrouw Sedee, ik ben nog steeds hartstikke blij hiermee.

De VOORZITTER: Mijnheer Koster.

De heer KOSTER: Als het dan zo is dat de volgende raad er ook nog wat over gaat zeggen, kun je je echt serieus de vraag stellen waarom wij dan nu een besluit moeten nemen, als je datzelfde raadsvoorstel ook op de agenda van de eerste raadsvergadering van de nieuwe raad kunt neerzetten. Dan heb je in ieder geval de dan gekozen raad, want die moet het controleren op zijn kaders, niet wij.

De VOORZITTER: Mijnheer Koomen.

De heer KOOMEN: Dat geldt voor elk voorstel in deze raad, voorzitter, dus waarom ontbreekt het aan lef om nu de keuze te maken? Ik merk de afgelopen periode vaker dat er geroepen wordt: 'We willen niet over ons graf heen regeren, dat is aan de nieuwe raad'. Wanneer is dan de datum dat het niet meer aan ons is? Was dat gisteren of vorige week, was dat vorige maand of vorig jaar? Wanneer gaan we er niet meer over? We zijn nog gekozen, u bent gekozen, dus wat mij betreft is dat niet het argument om het door te schuiven naar een volgende raad want dat geldt voor heel veel voorstellen.

De VOORZITTER: Mijnheer Koster.

De heer KOSTER: Volgens mij, maar dat is ook in de aanloop naar bijvoorbeeld de begroting, is er gekozen voor een beleidsarme begroting en dit is beleid en dat heeft impact op financiën en impact op wat we in onze samenleving en onze maatschappij binnen onze gemeente willen bereiken. Daar is dat op gestoeld. En ik heb nog helemaal niet gezegd wat de VVD gaat doen. Ik heb alleen maar de vraag gesteld of het verstandig is om dat te doen want ik wil niet meemaken dat, als we dit wel besluiten, er hierna een soort van storm over deze gemeente gaat van alle inwoners die zeggen: 'Zijn jullie nu helemaal besodemieterd? Waar is onze betrokkenheid?' Dat wil ik niet meemaken.

De VOORZITTER: Mevrouw Sedee.

Mevrouw SEDEE: Volgens mij nemen we hier elke twee weken achter elkaar besluiten. De stemmingen worden elke keer weer gewoon neergezet op de stemmingenlijst en we nemen daar dan ook besluiten over met elkaar. Maar er is een aantal besluiten dat zo'n impact heeft, dat zegt ook mijnheer Koster, voor een langdurige periode, daarvan kun je je afvragen of je daarvan niet moet zeggen: 'Jongens, dat moet de nieuwe gemeente doen'. Dat is misschien toch wel zo chic.

De VOORZITTER: Mevrouw Van der Helm.

Mevrouw VAN DER HELM: Ja, voorzitter. Alles wat we hier aan raadsvoorstellen bespreken, wordt straks aan de nieuwe raad voorgelegd. Ik ben verwonderd door mijn collega van de VVD want als u vond dat we deze sessie niet hadden moeten doen, had u dat in het voortraject moeten aangeven en dan had u ons misschien aan uw zijde want ik vind ook dat het een grote impact zal hebben op de nieuwe gemeente. Maar moeten we met onze armen over elkaar zitten en onze tijd uitzitten? Zo is het toch ook niet?

De VOORZITTER: Eerst mijnheer Van Dijk denk ik nog even.

De heer VAN DIJK: Ja voorzitter, het klopt wat de heer Koster zegt. Als we straks dit plan zouden accorderen, nu in deze periode, zit er straks een nieuwe raad en die dan het plan kan gaan verantwoorden terwijl die daar niet voor verantwoordelijk is geweest. Dan krijgen we de hele discussie weer opnieuw. Het lijkt me nog steeds verstandig om dit plan over te hevelen naar een nieuwe periode met een nieuwe raad die dan ook de volledige verantwoordelijkheid kan dragen voor dit plan met verstreckende gevolgen.

De VOORZITTER: Niet dringen bij de microfoon! Wie was er? Mijnheer Koomen of mevrouw Van de Meeberg? Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Ik heb een vraag voor Forza! en VVD. We zijn hier al twee jaar mee bezig. We hebben vorige week een sessie gehad, het stuk is al een tijd bekend, waarom komen jullie daar vandaag pas mee?

De VOORZITTER: Mijnheer Koster.

De heer KOSTER: Nou voorzitter, dat is heel simpel, omdat naar aanleiding van de inbreng van het CDA, de VVD een vraag stelt aan het CDA, en uiteindelijk deelt wat we ook in de fractie als discussie hebben gehad. Dat was toen geen reden om van tevoren te zeggen: 'We willen het van de stemmingenlijst hebben', maar omdat het CDA die opening biedt, wil ik die vraag graag nu opwerpen. Dat is niet à la minute bedacht, maar dat is gewoon op deze manier ontstaan omdat een andere partij mogelijk anders diezelfde gedachte heeft en daar gaat het in een democratie tenslotte om.

De VOORZITTER: Goed om te horen dat het CDA u op briljante gedachten brengt. Mevrouw Sedee.

Mevrouw SEDEE: Even antwoord op mevrouw Van de Meeberg. Volgens mij heeft zowel de VVD als het CDA regelmatig vragen gesteld over 'wat is er nu eigenlijk aan de hand met de proef, wanneer horen we daar iets van?' Het heeft een heel lange periode nodig gehad om te starten, vervolgens is de proef veranderd omdat er wat klachten waren in Rijsenhout, en volgens mij zijn er nog wat aanloopp problemen geweest, maar we hebben daar wel degelijk vragen over gesteld. Dus het is niet zo

dat we het gewoon hebben laten lopen, maar we zien nu wat er uitkomt, uit die prachtige proef. En wij vinden het niet voldragen genoeg. Dat is iets wat ik gewoon mag vinden.

De VOORZITTER: Mijnheer Den Elzen zag ik.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Mevrouw Sedee spreekt mij ergens op aan dus ik wil graag reageren als het mag.

De VOORZITTER: U krijgt daar zo de gelegenheid voor, maar mijnheer Den Elzen stak net al zijn vinger op dat hij wilde reageren dus die geef ik even eerst de beurt.

De heer DEN ELZEN: Dank u wel voorzitter, ik heb het idee dat er iedere keer andere argumenten worden bijgehaald om dit maar niet door te laten gaan, of naar andere jaren toe te brengen. Nu wordt erbij gehaald dat de begroting voor het komende jaar beleidsarm is. Ja, dat klopt. Ik heb hier even het coalitieakkoord erbij gepakt waarin dit beleid eigenlijk al staat, er staat dat we het afvalbeleid op een andere manier duurzaam zouden gaan invullen. Dus beleidsarm, ja, want dit is iets waarvan we vier jaar geleden hebben afgesproken dat we zouden gaan uitrollen.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Mevrouw Sedee geeft aan dat ze al heel vaak vragen heeft gesteld en eerder al om informatie heeft gevraagd, maar ze was er toch ook bij toen we de agenda hebben vastgesteld voor vanavond? Als we het niet hadden willen bespreken, hadden we het toch toen kunnen amenderen of aanpassen? Waarom nu pas, tijdens het debat, hierover beginnen? Ik vind het onfatsoenlijk.

De VOORZITTER: Mevrouw Sedee.

Mevrouw SEDEE: Dat zijn wel heel grote woorden, u heeft goed geluisterd naar al uw collega's die met grote woorden komen de hele avond al, dus daar zal ik niet aan meedoen. Als u vindt dat ik het te laat heb gedaan, kan ik alleen maar zeggen: 'Ja, jammer, dat had ik misschien eerder moeten doen, maar er zijn ook andere heel belangrijke zaken geweest zoals, dat weet u natuurlijk ook, het entreegebied van Schiphol Trade Park en andere heel belangrijke zaken'. U kunt wel schudden, maar dat vind ik niet netjes. Waar het mij om gaat, is dat wij, de VVD en ik, heel vaak aan de wethouder van Duurzaamheid hebben gevraagd hoe het zat met allerlei projecten die onder hem vielen en dit is er dan eentje van. En dan wordt het coalitieakkoord voorgelezen dat gaat over afval en duurzaamheid. Ik heb juist betoogd dat ik vind dat het wel duurzaam is om misschien gfe en gft van elkaar te scheiden, maar dat ik het helemaal niet zo duurzaam vind als je bijvoorbeeld kijkt naar plastic. Dus ik twijfel er een beetje aan. Maar goed, ik agendeer het nu, ik zeg nu: 'Ik vind het niet voldragen genoeg'. Volgens mij was het CDA ook kritisch tijdens de sessie van vorige week. En ik houd het hier graag bij.

De VOORZITTER: Mijnheer Koster.

De heer KOSTER: Ik wil nogmaals herhalen, ik reageer op een vraag van het CDA en ik geef alleen maar aan dat we een discussie hebben gehad en ik probeer te polsen hoe partijen erin zitten. En ja, het staat in het collegeakkoord. Daar ben ik het volkomen mee eens. Maar als je het gevoel hebt dat besluitvorming, uiteindelijk omdat iets in het collegeakkoord staat, belangrijker is dan ordentelijke besluitvorming, omdat je het gevoel hebt dat dat niet het geval is, dan moet je de discussie voeren. Dat is het enige wat ik hier doe. Ik voer hier een discussie in de raad omdat ik het gevoel wil hebben, ik wil uw nieren proeven, hoe zit u erin? Dat is me wel duidelijk.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik wil eigenlijk zo langzamerhand naar een afronding van deze tweede termijn, tenzij er nog een heel heet hangijzer is dat nog ter sprake moet komen.

De heer DEN ELZEN: Ik wil alleen nog maar benadrukken wat ik net eigenlijk ook al heb gezegd, voorzitter, dat het argument van de beleidsarme begroting helemaal niet aan de orde is want dit is gewoon beleid dat we met elkaar hebben afgesproken.

De VOORZITTER: Dat heb ik u eerder horen zeggen. Mijnheer Koster.

De heer KOSTER: Ik wilde nog een ding bespreken als het mag voorzitter, dat heeft te maken met de kosten. Daarvan heb ik aangegeven dat ik dat graag in tweede termijn wilde bespreken. GroenLinks heeft daar een opmerking over gemaakt. Het feit dat het misschien... Wij hebben ook gezegd, als je toch meer maatwerk wilt, dan moet je misschien in eerste instantie genoeg nemen met geen kostenreductie en pas daarna gaan verfijnen, omdat ik ervan overtuigd ben dat het uitrollen van dit programma meer geld gaat kosten en meer stof zal doen opwaaien, om het zo te zeggen, om het succesvol uit te rollen. Daar heb ik een opmerking over gemaakt dus ik hoop dat iedereen daarop wil reageren en zo niet, dan neem ik dat mee.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter, ik wil ook graag een opmerking maken. Naar aanleiding van wat de heer Koster ook nu zegt. Ik constateer dat de VVD het niet wil bespreken en dat de andere coalitiepartij, D66, niet eens weet wat voor keuzes ze wil maken en ik vraag me echt af... Sorry hoor, maar neem het dan serieus.

De VOORZITTER: Mijnheer Koster.

De heer KOSTER: Sorry, ik denk dat ik het hartstikke serieus neem. Ik denk dat ik een dijk van een inbreng heb gebracht. Ik geef dit alleen aan in een discussie, omdat een andere partij een vraag stelt, en dan mag je daarop reageren. Ik probeer aan te geven of het verstandig is om het nu wel of niet te bespreken. Als het CDA die vraag niet had gesteld, waren we er misschien nooit op gekomen.

De VOORZITTER: Mijnheer Koomen.

De heer KOOMEN: Ik vind het onnodig om zo naar elkaar te sneren. Ik heb uitgelegd hoe het zit en verder wil ik daar geen woorden aan vuil maken. Ik wil richting de VVD wel zeggen dat ik het prima vind dat u dit inbrengt in het debat, afspraak is wel afspraak, we kunnen niet selectief gaan shoppen in wat we met elkaar hebben afgesproken want dan weet ik ook nog wel een paar puntjes. Maar ik vind het niet bezwaarlijk dat u dit zo opbrengt ter discussie en gewoon de meningen van elkaar polst. Wat ons betreft, is het voldragen genoeg en ja, het is spannend en nog niet perfect, maar we moeten wel beginnen. Ik proef ook bij de VVD de noodzaak en daar ben ik blij om.

De VOORZITTER: Mijnheer De Vries.

De heer DE VRIES: Ik wil ook nog even reageren op wat mijnheer Koster zegt over kosten en draagvlak, die combinatie. Ik denk dat ik namens onze partij kan zeggen dat draagvlak het allerbelangrijkste is. Als je geen draagvlak hebt en je krijgt sabotage, ben je verder van huis. Dus ik denk dat in het begin inderdaad alles uit de kast getrokken moet worden om het project goed te laten landen bij de bewoners en te zorgen dat je ze meekrijgt en dan kunnen we daarna verder kijken.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik constateer dat we in ruime mate met elkaar van gedachten hebben gewisseld over dit onderwerp en dat er in ieder geval een diffuus beeld bestaat over hoe we hier bij de stemmingen precies mee om zullen gaan. Ik denk dat verschillende partijen nog met elkaar in overleg gaan treden en dat zal ongetwijfeld leiden tot mogelijke amendementen of moties of andere dingen. Dat wachten we allemaal af bij de stemmingen. Ik heb nog genoteerd dat de portefeuillehouder een aantal vragen, waaronder met name die van het CDA, nog wil beantwoorden, maar hij verzoekt daarbij het CDA die vragen nog wat te preciseren. Die komen dan schriftelijk naar de raad toe voor de stemmingen zodat we over veertien dagen beslagen ten ijs kunnen komen. Mijnheer Koster.

De heer KOSTER: Ik denk dat de portefeuillehouder misschien ook nog even goed moet terugkijken want ook de VVD heeft nog een of twee vragen gesteld die niet beantwoord zijn en ik wil graag dat hij die meeneemt.

De VOORZITTER: Mijn opmerking was ook in algemene zin hoor, dat de nog openstaande vragen schriftelijk worden beantwoord. Dan denk ik dat we hiermee deze sessie besluiten. Dan gaan we straks stemmen om 21.15 uur.